

Vacuma diņas.
Īvas pūrprotums.
Ari politika.
Jaunais dzejnīks.
Pi ūrsta.
Jaunais politiks.

PĒTERIS APŠINIEKS /1887 – 1942/

PĪTERS APŠINĪKS
SEŠAS KOMEDIJAS

P.Apšiniķs 1937
38 lp. / ~ 0,41 MB

Vacuma dīnos.

Jūks vīnā cēlīnī.

K o l t u n s, 90 godu vecis.

R ū z e, 80 godu vece.

N ō v e.

I skots. (Koltuns un Rūze.)

Koltuns: Raug, kaida gryuta dzeive ir nabadzeigam cylvākam ... Kaut tei veseleibeņa bejuse. Jo tys vōjums un sōrga nabyutu atjāmuši maņ tōs kōjas, gon jau byu+u cyta dzeive, daudzi pylnōka, jaukōka ... Bet ņyu, loksti pa pasauli, nu sādžas uz sādžu, nu ustobas uz ustobu, lai izlyugt tōs dīniškōs maizes gabaleņu... Un tagadejūs laikūs ari tū ir gryuti sadabōt... Kur vīn īsi, vysur tev pōrmat: Ej uz nabogu mōju!.. Cylvāki palīk bez žāļsirdeibas ... Ari pagōja gryuti godi, vysur krīze un vaimaņas ... Kaut tei nōve otrōk atnōktu. Kot jau Dīveņš kai otrōk paaicynōtu mani pi sevis, byutu kaut bādom un vōrgulim gols...

Rūze: Vōrgi, vōrgi!.. Kai jyus bōrgi!.. Bet seviški tai nalaiimeigai sīvītei vacuumā ir syuras dīneņas. Tovi vōrgi, vacais, gon nav tai ryugti, kai tū jōpanas maņ... Ai, maņ ir uzkrōvis napanasamu nostu uz placim ... Tu runoj par mēršonu?.. Kū gon maņ tad byutu jōdora vīnai palykušai. Redzi pats, kad asmu vysā vōja, bet vēl tys tymsums ... Kaut tōs acteņas byutu skaidrōkas... Ak Dīveņ! kai tam nabadzeņam gryuti jōdzeivj!.. Seņ jau grybātu nūmērt... Jau dīnu un nakti lyudzu tō žēleigō Kunga, lai syuta nōvi... Bet tei kai nanōk, tai nanōk!

Koltuns: Kaidi jau šai tī gryutumī un vōrgi?! Šai dzē gryuti sēdēt ustobā un ēst maizeiti, kū tev salosu un dūdu? Vari dzeivōt kai madama... Šai vōrgi?! Maņ jau mads laistōs pi sirds, staigojūt ar vāzdu pa pasauli. (Sōpeigi.) Ni zīmā, ni vosorā nikod maņ nava mīra.

Rūze: Kai madāma?.. Ja, asmu gon lela kuņdze!.. Tu jau mani īvedi zalta pilī... Ir jau gon vysa papylnam ... Caurojom sīnom ustabeņa, sapleiss, sakrits, skrondainš vōjs kažuceņš ... (Sōpeigi.) Šymōs lupotōs, šymūs kokorūs gon varu prīcōfīs!.. Tu nakrītmais cylvāks, vēl mani pīzūboj!.. Kai tad, kai tad? Tu jau esi mani sōtynōjis ar kaidim gordumim, soldonumim!.. (Rauduši.) Nareizi sausas gorūzeņas nav kū sagrauzt... Un tu tū rōvi nu rūku!..

Koltuns: Tu myžēigi kūrc un raudi!.. Pōrstōj stabuļōt!.. Cytaidi tiks ar veizi pa pīri!

Rūze: Tev jau teišam rūkas ir palaistas ... Ak Dīveņ!.. Ar tevi dzeivojūt, pazaudēju veseleibu un jauineibu ... Lobōk byutu, ka es tevis pavysam nabyutu pazynuse!..

Koltuns: Bet kas tad tevi byutu pusoklu precējis un ņyu barōjis? Kū gon tu ar tū vīnu acteni dareitu?

Rūze: Tu pōrmet maņ manu naredzeibu?.. Bet tī vōrgi ar tevim dzeivojūt atjēme maņ redzēšonu... Vīnōs osorōs...

Koltuns: Tu jau beji ar vīnu aci, ka tevi precēju. Tei ūtrō beja nu ruzes iztecēiuse.

Rūze: Nu tai... Bet tev koltuns beja atjēmis kōju, ka mani precēji... Vai pīmini?

Koltuns: Pīmiņu gon un ļūti žāloju, ka precējūs. Ak, jo es byutu zynojsis tovu borgumu, tad ni myžam tevis nabyutu precējis. Jau beju nūlēmī nasaprecēt... Raug, valns pasyuteja tevi pi manis... Un tu mani pīmōnēji... Tai jau ļauds runoj: «kur valnam līta gryuta, tur jys bobu syuta...» Nu, un atsyuteja tevi pi manis. Īkārdynōji... Dūmōju, precēsūs ... Byus kaut kam rnuu vīntuļa sirdi īprīcynōt, kad nūguris atnōkšu uz mōju ... Bet te, raug, kūrc un kūrc!..

Rūze: Bet tu vīnaidi meļsīs un meļsīs... Es jū īkārdynōju? Es īkārdynōju?! Nā, jo tev tei kōja nabyutu atlauzta, tad varbyut tu uz manim pat napasavārtu.

Koltuns: Nu, raug, mes obeji krūpli, kōpēc tad mums streidētīs un dūsmōtīs. Tu beji ar vīnu aci un es ar vīnu kōju, tōdēļ jau seņ byutu laiks mums nūmērt.

Rūze: Redzi, manu bulbuleit, mes obeji asam vōrguli un nalaimēigi... Kai byutu labi, jo mes mērtu obeji reizē.

Koltuns: Reizē tad jau namērsim! Vai tu, munu kamaneit, dūmoj, ka maņ vīgtli ir ar tū sōpeigū kōju staigōt pēc nabagu maizes gabaleņa?.. Bet cik kauna... Vōrgu „, cik vōrgu ... Kaidis gryutums guļ uz munas sirds ... Seņ jau maņ vajadzātu nūmērt... Bet nōve ir mani pīmērsuse pavysam.

Rūze: Klausīs, munu veireņ, tu vēļ padzeivoj... Nu zynu, ka ari tev ir gryuti, tūmār vys jau lobōk, kai maņ: Tu izej, pastaigoj, sasatic ar ļaudim ... Vys jau eisōk laiks paīt. Bet es sēžu te tymsumā vīna vļneigō ... Nikas rnanis naapmeklej, naaprauga, ni sauleite, ni cylvāki. Kad pasaklausī, nūmērst jaunōki, styprōki par manim, bet mani nōve ir aizmērsuse. Laikam jau pi Dīva ari nav taisneibas!..

Koltuns: Kū tu, bōba, pļurkši, kai vacō kērcē! Tev uz Dīva tai runōt napīdar. Tu grākoj tai runōdama ... Teišam vēļ vari padzeivōt.

Rūze: Runoj, kai dullais! Es varūt padzeivōt? Es okla, vōja!.. Nā, nā, veireņ! tev ir jōapber munus kaulus ...

Koltuns: Pōrstōj jau meļstīs! Es tyuleņ mērtu, jo tikai nōktu nōve.

Rūze: Es ari tyuleņ mērtu, ka tikai nōktu nōve. (Syt durovōs.)

Koltuns: Klausīs, vecineit, kas tur durovōs kludzynoņ?

Rūze: Vai tad es zynu! Ir jōpaproša, kas tur ir!

Koltuns un Rūze: Kas jyus asot tur aiz durovu? Kōdēļ tai vālu nakts dusu mīreigim cylvākim traucejat?

Bolss aiz durovu: Laidīt vīn, lobī ļauteņi, īkšā. Es asmu nōve, kuras tikkū obeji pīsaucēt un seņ gaidīt...

Koltuns: Ak Dīveņ! kaida nalaimē!.. Celīs, sīveņ, un attaisi durovas ... Zini poša, ka maņ tei sōpeigō kōja ...

Rūze: Dōrgū veireņ! tu pats atdori durovas ... Raug, maņ tys tymsums... es nadaradzu ... Un asmu tai vōja.. tai vōja...

Koltuns: Ak, ka kaut godu vēļ ļōvuse tei nōve padzeivōt... Nā, es gon nalaisšu. īkšā, lobōk slēpšūs kur zam golda. (Slēpās.)

Rūze: Žēleigū Mameņ! ka tei nōve kaut nedeļu gōjuse vālōk ... Raug, ņyu maņ vōjai sīvītei pyrmajai jōsastōj nōves acīs? Nā, gon tai navar byut.

Koltuns: Taču vysur runoj, ka sīvītem pīkšrūka!

Rūze: Nā, gon es ari tōs nalaisšu īkšā, lobōk slēpšūs kaut zam gultas. (Slēpās.)

Nōve (pēc breiteņa īnōk ar izkapti rūkā, bolti gārpta): Kur gon tī vacī obeji pazuda? Vysu laiku lyudze, lai atnōktu nōve ... Ņūrdēja pret Dīvu, ka Tys jūs napasauc uz sevīm. Bet ņyu, kad atnōču pēc jums, tad obeji nūsaslēpet. Tūmār veļteigi jums tōs pyules. Es gon jyusu sadabōšu. Nu nōves vēļ nivīns nav izbēdzis un naizbēgs ari nivīns. Raug, tai gon ar jums, cylvākim, nūteik. Smīļkstēt, ņūrdēt, žālōtīs jyus visi mōkit un nōves pīsaucat kotrā skumes breidī, bet kad nōve drōžās klōt, tad jyus nu tōs raugot izbēgt... Nā, nā! nōve ikvīnu škir kai nabogus, tai un bogōtnīkus, un pasauļa vaļdnīkus... Nu nōves gtōbīņa nav!!!

A i z k o r s.

Īvas pūrprotums.

Jūku ludzeņa vīnā cēlinī.

Grīteņa, 18 godu jaunova.

Līzeņa, 18 godu jaunova.

Īva, lauku sīvīte, 50 godu myuža.

Īrednis.

Nūteik piļsātā, kaidas bankas kanclejā. Aiz drōšu jaunās īrednes, gērbušos pēc eisōs mūdes, plyku koklu, kryutim, rūkom un eisim brunčim. Vīnai brilles uz daguna un saverpeleiti moti.

I skots. (Grīteņa un Līzeņa.)

Grīteņa (pēc gryutas nūpyutas): Fui, kai napateikami šudiņ strōdēt... Vēļ naasmu izagulējuse pēc balles. Taidi nūguruši kauli!..

Līzeņa: Tūmār beja jauks vokors ... Tik daudzi tūs jaunūs zānu un taidu dailu, prīceigu un jautru... Vai, vai, cik maņ tūs vēstuļu pīsyuteja amurpostā!.. Bet seviški es ar tū Ūzuleņu Frici pamateigi pašiberēju. Maņ vēļ šudiņ sōp kōjas!..

Grīteņa: Un es ar Ilgūs Jōni...

Līzeņa: Tfu! kaidas sauss dorbs šī rēkinj. (Svīž spolvu.) Kai laimeigas ir tōs jaunovas, kurom nav jōkolpoj. Tōs nakti var staigōt pa ballem, teatrim, dejom, bet dīnu pamateigi izagulēt... Bet, raug, kancleiā cylvāks smyuk, kai zivs bez yudiņa pi tūs sausūs rēkinu ...

Grīteņa: Labi gon byutu, bet maņ rōdōs, ka ari taida vīnmuleiba tev, Līlzeņ, apnyktu, pi taida rakstura!

Līzeņa: Kū nu, Grīteņ, nīkus runoj ! Vai naredzēji kai vakar ap mani jaunekli skraideja, kai strodi? Bet kad mes šiberējom ar Ūzuleņu Frici, kai jys mīeigi un jyuteigi mīdzēs pi manis ... tik stipri, ka pat yudiņš cauri natakātu ...

Grīteņa: Ja, ja, Līzeņ, tev teišam tū mīļulu ir daudzi, bet maņ līkās, ka Ilgūs Jōņs ir dailōks nu tim visim!..

Līzeņa (dusmeigi): Ilgūs Jōņs?! Tys ir pōrōk pōdrūšs un nakrītns. Vakars pat maņ atsadrūšynōja pōrmest, ka asmu vairōk nūkrōsōjuse lyupas.

Grīteņa: Laikam patīseibā tai beja!

Līzeņa: Tad jau ari tev tū pošu varātu teikt! Tūmār es jō pōrmatumu skaitu par nakrītnumu!

Grīteņa: Lai nu!.. Bet es tū grybu sev īgyut. Nu tō maņ byus lobs dzeives draugs!

Līzeņa: Bet es nu vakarejōs balles uz jō pat nagrybu skateitīs. (Rēkinoj.) Div un divi — četri; seši un deveni...

Grīteņa: Raug, Līzeņ, tu jau dusmojīs. Tys gon nav teicami. (Īt Īva.)

II skots. (Grīteņa, Līzeņa un Īva.)

Īva (apsavārdama): Kur gon es byušu nūklivuse? Taču maņ vajadzēja tikt bankā, bet maņ tī kungi ir parōdejuši mērkaču mōju. (Verās.) Bet «čudnas», skaistas divi «obezjankas». Raug, vēļ īrūštas ar eisom kleitom!.. Laikam saiminīks ir nūgōjis kaut kur un tōs ir vīnas pi tō golda... Labi, koleidz nīkō nav tōs pamateigi apskateišu ... Seņ jau gribēju tūs mērkačus redzēt... Raug, rauig, kaida vīna sabūztīm motim un ar očkom uz daguna.

Grīteņa: Tei sīvīte laikam ir ōrprōteiga!

Līzeņa: Taida gon izaskota!

Īva: Pagaid, es jōs pakārdynōšu, varbyut padoncōs ... (Nūlīk lokotu uz benča, pabōž vāzdu caur aizžūgu.) Ar-r-r! Ar-r-r!..

Līzeņa (ceļās un grib Īvai sist): Ej ōrā!

Īva: Oi, šei dusmeiga! Kai slaunai īgārbta, što jaunkundze. Raug, rūkas un kōjas kai cylvākam ... Pat ar spolvu nav apaugušas ... Bet šam mērkačam nav astes ... Kaimiņu Jōņs, kas skūlā staigoj, stōsteja, ka mērkačim asūt aste. (Dūmoj.) Pag, pakairynōšu ... Varbyut labi nanūsaskateju. (Jam vāzdu.) Ar-r-r! Ar-r-r! Nasaceļ. (Grīteņa un Līzeņa sasabeidušas sēd.)

Īva: Pagaidit, es jums īsvīsšu kaidu naudas santimu. Ļauds runoj, ka tōs asūt kōreigas uz naudu. (Daboj santimu, svīž.)

Grīteņa un Līzeņa (sēd klusu un vāroj, kū dora Īva).

Īva: Nasaceļ... Sasadusmōja ... Bet maņ tokš ir jōdaboj zynōt, vai ir šim mērkačim astes, vai nav! Pag, koleidz vēļ nav tūs kungu, pakārdynōšu vēļ... Īsvīsšu tom maizes gabaleņu ... Ak, kai žāl, ka nanūpērku bombonku. (Daboj maizes un svīž. Tod ar vāzdu.) Ar-r-r! Ar-r-r! Ar-r-r!

Grīteņa (uz Līzeņu): Tei ir ōrprōteiga.

Līzeņa (ceļās, grib tai sist).

Īva: Nudi, šam mērkačam nav astes ... Laikam kaimiņu Jōņs byus mani mōnējis, stōsteidams, ka ir aste. (Dūmoj.) Pag, pakārdynōšu ūtru, var byut tai byus aste. (Ībōž vāzdu! tyvōk pi Grīteņas.) Ar-r-r! Ar-r-r!

Grīteņa: Nūdiņ, tei ir ōrprōteiga... Bēgsim, Līzeņ. (Ōtri izskrīn.)

Īva: Tūmār pogoni gudras ... Napateik kārdynōšona!... Bet astes ni vīnai... Bet jau «čudnas», pat drusku apgārbtas. Ņyu byus maņ kū nūbraukušai uz sātu pastōsteit munam Odumam. Kad braukšu ūtru reizi, tod atvesšu ari Odumu, lai jys pasaver (dūmoj, tod jam lokotu). Bet kur tod byus tei kancelarija, kur maņ vajadzeigs ir tikt? Varbyut tī jūku tēteiši mani byus pīmōnējuši, syuteidami šur. Īšu vēļ praseišu nu kōrteibnīka, lai maņ tū labi parōda. Taču bez naudas uz mōju nabrauksi (īt uz durovom un sasateik ar bankas īredni).

Īrednis: Kas jyus asat un kō te meklejat?

Īva: Lyudzu, kungs, maņ vajadzeigs ir sadabōt nu bankas naudu, bet mani šur atsyuteja uz mērkaču mōju.

Īrednis: Kaidu mērkaču mōju? Taču te ir bankas kancelarija.

Īva: Bankas kancelarija? Bet te (rōda) sēdeja pi golda divi mērkači... taidi drusceit īgērbti...

Īrednis (smejās): Tod jau esi apsamōnejuse, tōs beja myusu kancelarijas īrednes-jaunkundzes

Īva: Bet, kōpēc jōs tai īgārbtas kai mērkači... Es tōs beju pījāmuse par mērkačim ...

A i z k o r s.

Ari politika.

Jūku ludzeņa vīnā cēlinī.

Lauris, 55 godu īrednis.

Miļda, jō sīva 45 godu.

Leontīne, Laura meita 19—20 godu.

Rudolf, Miļdas dāls 22—27 godu.

I skots. (Lauris vīns.)

Lauris (staigoj): Hm! ir gon, kai sokōs, teicama līta tei preceibu sludynōšona avīzēs. Var pīmōneit pošu lobū Reigas kuņdzi, vai arī jaunkuņdzi. (Sāstās.) Paļdis Dīvam, ņyu vyss kōrteibā: asmu bogōti precējīs. Nu ja, kai sokōs, nūsālūbe maņ tei precēšonōs ... Tūmār pastōdeju uz sova, kai sokōs, lai gon Jākubs un Brencis mani pīzūbōja ... Sīveņa kai ūdzeņa!.. Kai mada lizeiceņa! (Bučoj pērstus.) Tagad (ceļās, staigoj) varu dzeivōt rūžaini... Jei ir dīzgon bogōta ... Ari nav muļke, bet prōteiga sīvīte ... Zynoms es arī na kaidis pašaudzynōtais muļkis, bet, kai sokōs, sastōvu vaļsts dīnastā un kandidatu listē uz saeimu... E-e! dūmoju, ka īsaveļšu saeimas teļpōs kai gurkis dōrziņkam karzinē ... Taču mozais Bolka braukoj, kai svylynōts, agiteidams par myusu listi. Ja gon, kai sokōs, munas dareišonas īt kai pa taukim. Patīseibu sokūt tai ir, ka «drūsais tur atrūn, kur baileigī pazaudej». Nu zynoms, jo es, kai sokōs, byutu pīsazinis, ka asmu, kai sokōs, atraitnis un vēļ pi tō tāvs, tad Miļda nabyutu mani precējuse. (Klausōs.) Ak, tur jei nōk!

II skots. (Lauris un Miļda).

Miļda: Kai labi svīžās, munu bolūdeit?

Lauris: Vyss, kai sokōs, munu ūdzeņ, munu eņgeleit, ir ļūti labi. Tikkū atnōču ... Mitingā runōju, kai sokōs, vysu stuņdi... Nudi, sīveņ, visi ir aizgrōbti, aizrauti ar munu runu... Drūši dūmoju, ka tikšu saeimā...

Miļda: Tu, veireņ, runōji vasalu stuņdi? Tad varbyut, munu bubuleit, izdzersī tejas glōzi?

Lauris: Ak na-ā! pīdūd ... paļdis ... Vysu laiku, kai sokōs, beju attureibņiku draudzeibā un leidzeigi pārkyuņam ryuču prēt alkohola lītōšonu un ... un, kai sokōs, pret visim reibynojušim dzērīnim... Nu zynoms, lai gon, kai sokōs, beja īmeslis maņ izdzert kaidu. kausu, bet atsaturēju... Redzi, ūdzeņ! te ir politika!

Miļda: Tai, tai, tys ir debeškeigi, tad ņyu, lyudzu izdzert kaidu tejas glōzi?

Lauris: Teišam, kai sokōs, izdzeršu. (Lej dagveinu.) Byus lobōk pēc sōteibas izslavēšonas. (Dzer.)

Miļda: Dori, bolūdeit, kai gribi un kai pateik, bet napīmērsti izlaseit šūs vēstuļu ... Es tamlaikam īšu ... Ak, jo redzi, es arī vadu politiku. (Izīt.)

III skots. (Lauris vīns.)

Lauris: Ha-ha-ha!! munu ūdzeņ. (Syuta pēc jos skupstui) Ari vad politiku?! Hm, vēstules? Otkon, kai sokōs, vēstules. (Sāstās, jam vēstuli pēc vēstules, losa.) Raug, šite lyudz vītas... Ari te tei pošā dzīsmē ... Aha! te nu drauga... Kū gon tys roksta. (Losa bolsā.) Ļūti gūdotais Laura kungs! myusu dareišonas īt kai pa gludū, sleideigū ladu. Es jau apbraukōju vairōkus Latgolas punktus un nūturēju sapuļces. Ļaudīs lela pīkrisšona. Vysur atbolsta! Ari myusu pogosta veiri ir visi myusejī... Taidīm

tik pīšulej vītu un partijā jau īsaroksta ... Kaidas izredzes tur, pi jums? Tik draudzeņ, gōdojit tur visi, lai ari es teiku saeimā... Es gotovs skrīt, kai suņs, mēli izkōris, ka tikai ītīļpt saeimā... Tad zini kaida dzeiveite!.. Dzeivoj laimeigs, sveiks ... tovs politiskōs darbeibas draugs B. K.» Pat tai, tys mozais suseklis grib tikt saeima? Nā gon, kai sokōs, taču jō napīlais ni liders, ni citi bejušī kandidati. Paīseibu sokūt, es pats likšu vysas pyules, ka jū streipōtu. (Jam catūrtū vēstuli.) Bet kas te taid. (Trykstas kōjōs.) Nu munas meitas! (Losa.) «Dōrgū tēteit! Izzynōju nu avīžu, ka esi īsastōjis slovonā partijā un kandidatej rudiņ uz saeimu, tōdēļ tovai meitai jōbyun pi tevis, jo ari es grybu tev nōkt paleigā. Atbraukšu ūtardīnā septinpadsmīt stuņdēs. (Baileigi.) Ak Dīveņ! jo Miļda tū īraudzeitu, jo jei, kai sokōs, tū izzynoj, ka maņ ir pīauguse meita, tad jau vysam beigas ir!.. Jei tyuleņ meklēs šķēršonōs, jo sludynōjumā nūteikti meklēja vacpūsi vai atraitni bez bārnu ... Vysam tad beigas! Ak munu. syurū dīneņu! Nalaime! brīsmēiga, kai sokōs, nalaime!.. Kū lai ņyu padoru? Ak ... (Verās puļkstīnī.) Vēļ ir laiks ... Tyuleņ, kai sokōs, skrīšu uz staciju un meitu grīzšu atpakaļ. (Jam capuri un skrīn, bet durovōs sateik Leontinu.)

IV skots. (Lauris un Leontina.)

Leontina (skrīn): Tēteit! Muns dōrgais tāvs! (Apsaker.)

Lauris (uzbūdynōts): Raug, jau jei te!?

Leontina (nūlīk leita sorgu): Kai vīsyuls skrēju, ka ōtrōk tevi...

Lauris: Klusi!

Leontina: Kū tys nūzeimoj?

Lauris (sōnim): Jōs vēļ nivīns te naredzēja, tyuleņ jai saceišu, lai brauc prūjom.

Leontina (rauduši): Tai tu sateic sovu vīneigū bārnu?

Lauris (solti): Bet kas tev, kai sokōs, raksteja šur braukt?

Leontina: Muna sirds maņ tū teice!

Lauris (dusmē): Muļkeiba! sīvītes vysod moldōs. Bet pa ūtram tev ir tik sirds gabaleņs un bez dzeiveibas, tōpēc ka naklausī tāva.

Leontina: Bet es atbrauču, ka tev, tēteit, paleidzēt tovā politikā.

Lauris: Maņ politikā paleidz Joseļs, bet tu maņ vari tik zaudejumu dareit!

Leontina: Kōpēc?

Lauris (izmysumā): Tōpēc ... tōpēc ... kai sokōs, ka, ka sokōs, ir ... ir nūlamts saeimā vēlēt tik veirīšus bez bārnu ...

Leontina: Ak tai? Un šytō īmesļa dēļ tu, tēteit, pīsoki maņ braukt atpakaļ uz sovu dusmeigū mōsu?

Lauris: Tai... tai! Tod jo gribi, kai sokōs, tāvam laimes, salosi lītas un tyuleņ atpakaļ ceļā!

Leontina: Kai tai tyuleņ?

Lauris: Nav vysmozōkō breideiša, kū vari zaudeit... Ōtrōk, ōtrōk!

Leontina (rauduši): Es uz tāvu skrēju ieidz kai ar spōrnim... Gribēju tāvam (vairōk rauduši) bet, bet... Ak tāvs manis nažāloj!

Lauris (sōnim): Raug, kaidis nalaimeigs gadejums. (Bolsā.) Ai Loneit, meiteņ! taču es tevi mīļoju kai žēids seipulus. (Skūpsta jū.) Mīļoju korsti... Nūsamīrynoj... Redzi, bārns, te, kai sokōs, ir politika. (Dzērdīs sūli.) Ak Dīveņ! tei Miļda!

Leontina (sōnim): Nikaidā ziņā nabraukšu uz cioci.

Lauris (bailē): Loneit, meiteņ! lai tevi, kai sokōs, kaut gunī captu, dadzynōtu, lai kaut tev atgrīztu dagunu un lai kaut tev saceitu, ka vasalu 10 godu esi vacōka, ka esi vysu nagleitōka, bet nikam nasoki, ka esi muna meita!

Leontina: Ka-a-as? Kōdēļ lai nasoku?

Lauris: Pīmini... jo cytaidi mani pazudynōsi. Te ir, te ir... te ir politika!

Leontina: Tēteit!

Lauris (aizlīk ar rūku jai muti): Klusi un klausī un dori vysu kū soku. Mes vīns ūtra pavysam nazynom... Ts. (Sāstās, īt Miļda.)

V skots. (Tī poši un Miļda.)

Leontina (uz Lauri): Kas ir šei sīvīte?

Lauris: Che-che-che!

Miļda: Kas ir šei jaunkuņdze?

Lauris (namīreigi): Šei... šei meitine? Meklej vītas.

Miļda (napacīteigi): Bet kai jei te atsaroda?

Lauris: Kai atsaroda. (Rōda.) Nu zynoms, īgōja pa durovom!

Miļda: Bet kū jei te dora? Un vēļ tovā kabinetā?

Lauris (saraudams placus rōda vēstules): Hm!

Miļda: Aha! saprūtu, te ari ir politika ... Varbyut grib, ka jai dūtu kaidu dorba vītu?

Lauris (prīceigi): Tai gon... tai gon, kai sokōs, atminēji. Un vēļ ar ļūti lobu atsauksmi!

Miļda: Bet kū jei pi mums dareis? Varbyut pajimt kai ēstvōreitōju?

Lauris: Nu dori., kai tev pateik!

Miļda (uz Leontinu): Vai jaunkuņdze mōk pagatavōt lobus ēdīņus?

Leontina: Tai gon, mōku!

Miļda: Tad ir labi. Pījemšu tevi kai kekšu. Vai byusi mīrā.

Leontina (sōnim): Nīkō es te nasaprūtu.

Lauris (rōda, ka tai, un salīk rūkas kai uz lyugšonu).

Miļda: Tad kai, vai pījemsi šū omotu, vai na?

Leontina: Labi, asmu ar mīru.

Miļda: Tad nōc ar manim uz kēki. (Uz Lauri.) Parōdeišu jai pīnōkumus, tad parunōsim par olgu. (Īt uz durovom.)

Leontina (atsagrīzdama uz Lauri): Tēteit, kū lai es doru?

Lauris: Tu tikai klusi un klausī jōs!

Leontina: Kas, man byus jōvōrej?

Lauris: Tai, tai, kai sokōs... Bet es gon tō virīņa naēsšu.

Leontina: Bet tēteit?!

Lauris: Ei, ei. (Gryuž ōrā.) Te ir politika, cytaidi navar! Ei un jōs klausī!.. Uf. (Slauka svīdrus.) Nikod tai nabeju nūsveidis kai šudiņ! Varbyut varēs kaut kai vēļ izaglōbt... Bet reitu vēļ pyrms kai gaisma aust Leontini izsyuteišu atpakaļ uz mōsu ... Raug, kai gryuti, kai sokōs, ir sadzeivōt ar tom sīvītem ... Tūmār dūmoju leidz reitam varēs kaut kai slēptīs nu Miļdas. (Sāstās un lej dagveinu.) Ir jōizdzer kaidu glōzeiti, varbyut nervi nūrimis ... (Dzer. Īt Rudolfs ar rūkas valizi.)

VI skots. (Lauris un Rudolfs.)

Rudolfs: Galeigi asmu klivis mōtes mōjā. Tra-ra-ra-ra! Asmu klivis mōtes dzeivūklī... Ņyu te pēc studentu garšas varēšu izapricōt. (Dzīd.) Tra-ra-ra-ra!

Lauris (dusmeigi): Ra-ra-ra!!

Rudolfs (skotōs uz Lauri): Nā, kungs natai... tik trejs reizes ra-ra-ra ... Bet klausīs kai vajaga: Tra-ra-ra-ra!

Lauris (pōrmēdeidams): Ra-ra-ra-ra!..

Rudolfs: Ja, ņyu ir ganc gut... Lūti labi. (Īt pi Laura.) Atļāunit par jyusu veseleibu izdzert. (Jam buteli un glōzi.) Vivat. (Lej, dzer.) Lai dzeivoj sveiks!

Lauris (izbreinā verās).

Rudolfs: Laikam ari kungs izdzers. (Lej un dūd Lauram).

Lauris (jam nagrybūt dzer un dūsmē sadauza glōzeiti): Kas tu, kai sokōs, esi?

Rudolfs: Ak kai žāl glōzeites, jo ūtra par sovu veseleibu jōdzer nu buteles.

Lauris (sōnim): Vai nu jys ir muļkis, vai ōrprōteigs? (Bolsā.) Kungs, kai sokōs, šite kai sovā mōjā.

Rudolfs: Tai gon, asmu sovā mōjā. Tagad redzit ir vysur tei politika. Bet byus prīceiga dzeive. (Dzer.)

Lauris (sōnim): Un te ari politika ... Saprūtu! Vai kaida munas sīvas draudzine, vai ari kaida augsta persona jei ir uz manitti syutejuse, ka jam dōtu kaut kaidu vītu. (Bolsā.) Es saprūtu, kungs! saprūtu, kai sokōs.

Rudolfs (sōnim): Kū jys saprūt? Bet es jō ni laseites nasaprūtu.

Lauris (prīceigōk): Vai, jyus, kungs, zynat Leini?

Rudolfs: O-o-o!

Lauris: Varbyut pazeistat ari Dubuli?

Rudolfs (svilpoj): Pi-pi-pi!

Lauris: Tad jau zini ari Drudzi!

Rudolfs: Ti-pa-fo. (Svilpoj.)

Lauris: Dēļ jums, kungs, padareišu vysu, bet pagaidam nav vakantas vītas... Varbyut ... o tai, kai sokōs ... varbyut paliksit pi manis par kučeri? Tyuleņ atnesšu apgērbu.

Rudolfs: Vai tys vacais vylks ir zaudējis prōtu, vai pīdzēris!..

Lauris (nas svōrku): Raug, te ir tys kučera apgērbs. Ar speidūšom pūgom... Ari cilindris ir ... Tur, raug, zyrgu klāvā (rōda). Maņ ir tikai trejs zirgi, dorbs byus lūti vīgls ... olga loba. Lyudzu uz zyrgu klāvu. Tur zyrgu puisis pasaceis kas toļōk doroms ... Maņ jōsasteidz. (Izīt.)

VI skots. (Rudolfs vīns.)

Rudolfs (vīnā rūkā cilindris, ūtrā svōrks): Kū šys vyss lai nūzeimōj. Munas mōtes mōjā mani grib pataiseit par kučeri. Taču tei ir adrese, kaidu mōte maņ raksteja. Laikam byušu maļdejīs un īgōjis cytā mōjā... Var ari byut šys vacais mōtes mōjā par pōrvaļdnīku. Cha-cha-cha! Ir gon šys jūks, kura navaru saprast. Ari mōte maņ raksteja, ka lai dzē es vēļ šur nabraucu ... (Īt Miļda.)

VIII skots. (Rudolfs, Miļda.)

Miļda (dusmeigi): Tei kekša tai nakrītni izatur, itkai jei byutu par saimineicu, bet na par kolpyuni.

Rudolfs: A-a! (Verās).

Miļda: Kas te?.. Rudolfs ... Munu dēleņ!

Rudolfs: Mama! (Sveicynojās.)

Miļda (bailē): Bet kū tu te dori, un kai te tiki?

Rudolfs: Pagaidi, mama ... Ak kai asmu prīceigs. (Īt tōļōk.) Tra-ra-ra-ra!

Miļda: Es, dēleņ, tevi lyudzu, ka tu kai ōtrōk nu šenis izbrauktu.

Rudolfs: Muļkeiba!.. Kur lai es braucu?.. Raug, kaida tev politika ir īgōjuse golvā. Maņ jau bez tevis tai beja skumeigi!

Miļda (sōnim): Kū lai ņyu doru?.. Jo izzynoj veirs?!

Rudolfs: Bet tys tovs sērmais pōrvaļdnīks ir gon lūti jūceigs cylvāks.

Miļda (izbailē): Jys tevi jau redzēja?

Rudolfs: Kas taidš?

Miļda: Muns (iztraukta), tys sērmais pōrvaļdnīks.

Rudolfs: Kai tad! Īdūmoj sev: jys pīsaceja maņ it uz klāvu, apsaviļkt šymūs svōrkūs un byut par kučeri. Runōja, ka dzē te asūte politika. Cha-cha-cha!

Miļda (sōnim): Zeimōjās nikō nazyna. Vēļ asmu glōbta. (Bolsā.) Dēleņ! tovai mōtei un tev pošam par lobu, lyudzu tevi, padori vysu, kū vīn tys cylvāks grib?

Rudolfs: Ka-a-as? Maņ jōbyun par kučeri? Jōsagērb šymā svōrkā.

Miļda: Tai, tai, munu dēleņ, tai. (Skupsta tū.)

Rudolfs: Un jōnōk uz klāvu?

Miļda: Nōc, dēleņ, nōc, lyudzams. Tymā ir tovas mōtes glōbšona un tova nōkušō laime ... Vālōk tev tū paskaidrōšu. (Stum ōrā.) Ei, ei ōtrōk!

Rudolfs: Ma-aņ uz klā-avu?

Miļda: Ej, lyudzams, dēleņ ej. (Gryuž ōrā.) Reitu pyrms kai vēļ gaisma auss izsyuteišu jū uz Jalgovu pi brōļa... Ak Dīveņ! jo veirs tū zynōtu, ka maņ ir pīaugušais dāls nu pyrmōs lauleibas, tad maklātu tyuleņ škireibu. (Dūmoj.) Gribēju dabōt bogōta bez bārnim veira, atraitni vai vacpuisi, lai munam dālam nūdrūšynōt nōkūtni. Bet ari muns veirs gribēja taipat bez bārnū sīvas. Un tagad? Ak, ka jys tagad tū izzynōtu, tad tyuleņ izaškērtu un muni plāni itū būjā. Un tagadejūs laikūs tōs škēršonōs ir tai vīglas un mudē. Kai lai tū vysu nūslēpu nu veira? (Īt Leontina.)

IX skots. (Miļda, Leontina.)

Leontina (īdama): Ak, pīteik jau maņ tōs kukņas!

Miļda (īrauga): Bet kō jaunkuņdze šite grib?

Leontina (solti): Maņ šite ir pateikamōk, nakai kēkī!

Miļda (augsteigi): Kekšas vīta kēkī, bet gon na kungu kambārī.

Leontina (sōnim): Šei laikam ir kaida tāvam pajimta ekonomka. Tūmār daudzi sev atļauņ. (Bolsā.) Es lobōk zynu, kur ir muna vīta. (Sāstās uz dīvana.)

Miļda (dusmē): Kai jaunkuņdze munā klōtbyutnē atsadrūsynoj sēdēt un bez munas atļōves?!

Leontina (tryukstās un nas dyuri tai zam da-guna): Klausīs, tu mani nadusmoj, jo es tevi izmōceišu kam te ir tīseibas pīsacēt un pavēlēt un kam klausēt!

Miļda: Taida apkaitynōšona! (Sōnim.) Tyuleņ īšu un pastōsteišu veiram. (Bolsā.) Ōtri nu kunga sajimsi tū, kū esi peļņējuse. (Izīt.)

Leontina: Nu kunga? Cha-cha-cha! Pasaceišu tāvam, lai pōrdzan taidu nakrītņu un najauku ekonomku.

X skots. (Leontina un Rudolfs.)

Rudolfs (kučera drēbēs): Pasaskoti, mama, kai es tagad izaskotu. (Paceļ golvu.) Ka-as? (Sōnim.) Leontina!

Leontina: Rudolfs! (Sōnim.) Kū jys te dora?

Rudolfs (sōnim): Kai jei te atsaroda?

Leontina: Rudolfa kungs Reigā un taidā apgērbā?

Rudolfs: Tai gon ... Bet te ... te nu ir tei politika!

Leontina: O-o-o! Ari te politika. (Sōnim.) Raug, kaids spīgs pēc manis spīgoj!

Rudolfs: Es dūmōju, ka tu Daugavpill.

Leontina: Es atbrauču šur, jo muns tāvs ir sōcis strōdēt politikā.

Rudolfs: Aha! te otkon tei politika! (Sõnim.) Leidz kai apburtõ vysur pēc manis dzonojās!
Leontina (nūteikti): Zini, kungs, šymā mōjā tev nikaidā ziņā tōļōk palikt navar. Muns tāvs vēļ nikō nazyna par myusu sasadarynōšonu un jo tu tyuleņ šōs mōjas naatstōsi, tad es tevi tōļōk pat zynōt nagrybu. (Izīt.)
Rudolfs: Raug, tev, puiseit, Jōņu dīna! Dzan mani prūjom nu mōtes mōju ... Kū ņyu lai doru?! (Dūmoj.) Varbyut... Varbyut... īšu uz klāvu ... (Izīt.)

XI skots. (Lauris un Miļda.)

Miļda (īejūt): Tu jau zini vysu. Izdzeņ tū kekšu prūjom tyuleņ!
Lauris (uzbūdynōjumā): Izdzeit?.. Tys ir, kai sokōs ... nu labi sirsneņ, kai sokōs... bet redzi, te ir politika ... Varbyut...
Miļda: Nōc, nōc ... tyuleņ... Es nikō vairōk nagrybu dzērdēt!..
Lauris: Bet kū tad lai dora ar tū zyrgu puisī, vai kučeri?..
Miļda (uzbūdynōjuši): Tys... tys?.. nu tur redzi ari politika!.. Bet cereju, ka ari jys byus ōtri prūjom. (Dusmeigi.) Bet ņyu nōc un izpildi sovu pīnōkumu.
Lauris: Eju, jau eju!.. (Sõnim.) Kū ņyu dareit, pīsoka eistū meitu izraideit nu mōju? (Bolsā.) Tad dzeit obejus prūjom? (Izīt.)

XII skots. (Miļda un Rudolfs.)

Rudolfs (dusmeigs īt): Nā, es klāvā napalikšu!
Miļda: Tu vēļ te?
Rudolfs: Es nagrybu līkuļōt, bet grybu tam vacajam teikt, ka asmu toys dāls.
Miļda: Dēleņ! val tu mani rnīļoj?
Rudolfs: Nu tai... bet...
Miļda: Tod padori tū dēļ manis un ej uz klāvu, kaut vīnu dīnu?
Rudolfs: Bet ... Es nagrybu!
Miļda: Meilū dēleņ, Rudolfeņ (bučoj tū... Lauris nūsaver).

XIII skots. (Lauris, Miļda, Rudolfs, Leontina.)

Lauris: Aha! šei taida jōs politika (ker revolveri). Nakrītņis! kū dori?
Miļda: Ak, Dīveņ! (stōv breiteņu kai apstulbuse).
Rudolfs: Ai ai! (bāg uz lobū, Laurs pēc tō, Miļda pēc Laura.)
Miļda: Ai, veireņ!
Rudolfs (īskrīn nu kreisōs): Ak Dīveņ! Durovas aizslāgtas. Jys mani nūšaus!... (īt Leontina).
Leontina: Es tōļōk nagrybu kēkī sēdet!... Tēteit.
Laurs (aiz sīnas): Nūgalynōšu kai vylku (skrīn īkšā, Rudolfs ōrā). Ak te tu, meiteņ!?! (sõnim.) Tai tei sīvīte mani apmōneja. (bolsā.) Ej šur muns bārns, lai es tevi pīglaužu.
Leontina: Dōrgais tēteit! (pīsamīdz pi Laura, īskrin Miļda.)
Miļda: Ka-a-as? Tod tova ari taida politika. Es jū izmōceišu (ker vāzdu). Tu volkotne!
Leontina (īsaklīdz): Ai, ai (bāg uz kreisū, pēc viņas Miļda).
Lauris: Ak mameņ! (ar revolveru) pagaidi! (skrīn pēc Miļdas.)
Rudolfs (pīkusis): Jys mani nūšaus.
Leontina (nu lobōs): Rudolfeņ!
Rudolfs: Kas, kas? (Apker jū.)

Leontina: Ak, vai Dīveņ (pīsamīdz pi Rudolfa).

Miļda (īskrīn ar vāzdu): Kas?! tu mīļojīs ar veiru un dālu (klīdz). Nakaune! nūžņaugšu! (Leontina bāg, Miļda dzanās.)

Leontina: Vai Dīveņ, vai!..

Rudolfs: Mameņ! (Skrīn pēc jōs.)

Lauris (īt ar revolveri): Pagaidi! (īrauga aiz durovu Rudolfu.) A-a slapkova! (skrīn pēc to.)

Leontina (pīkususe): Vai Dīveņ! glōb mani tēteit?

Rudolfs: Es tevi glōbšu, Lone!

Leontina: Ai Rudolf, glōb mani?

Rudolfs (apkēr Lone): Munu dōrgū!

Lauris (īskrīn un nūstōj, sōnim): Kū nūzeimōj, ar sīvu un meitu? (Bolsā.) Slapkova, kū dori!?

Rudolfs (bāgdams): Vai Dīveņ! vai!

Lauris (klīdz un skrīn pēc tō): Nūšaušu šū čyuskas dzymumu, zam.kōjom sameišu!!!

Leontina: Tēteit, nanōvej jō (skrīn pēc tō).

Miļda: Tūmār tei ūdze nanūbēgs nu manis.

Rudolfs (īskrīn): Mameņ, kur jys?

Miļda: Jys! muļkeiba... Nasabeist, dāls!... Tagad maņ vyss vīna olga. Tu tik esi muns vīneigais dōrgums, jo vairōk ni par kū nadūmoju. (Nūsvīž pōtogu un skupsta dālu.)

Leontina (īnōkdama verās): A-a!

Rudolfs: Te jys (skrīn prūjom).

Leontina: Tad šytai, munu kuņdzeit?!

Miļda: A-a! Tiki munōs rūkōs!

Leontina: Es tevi nūkēru... Kaidas tev ir tīseibas uz šū jaunekli?

Miļda: Maņ tōs tīseibas pīdar pyrmajai.

Leontina: Pyrmajai tīseibas pīdar maņ!

Miļda: Es tev tōs tyuleņ rōdeišu (ker vāzdu, tei bāg).

Leontina: Tēteit!

Lauris (pīkusus): Nav te jō? Bet es jau navaru ... tūmār jys nu mani nanūbēgs ... mōju atslāga maņ kabatā... (Nūlīk revolveru.) Jōīsastyprnoy... (jam dagveinu dzer).

Leontina (skrīn): Tēteit, taču glōb mapi?

Lauris: Tyuleņ (dzer).

Leontina (kerās Lauram ap koklu).

Lauris: Klusi, muns bārns (bučoj tai golvu).

Rudolfs (nūsaver sōnim): Hm... jei mani atstōj... Un dēļ tō vacō stymbyna (skrīn uz skotuves). Atrībšona! Dūdit īrūci es jū nūgalynōšu!

Leontina: Ak, tēteit, es bēgšu. (Izīt.)

Lauris: Esi drūsa, muns bārns (dzer).

Rudolfs (īskrīn ar vāzdu): Tiki ņyu rūkōs!

Lauris: Kas tai, vai es?

Rudolfs (vācynōdams vāzdu): Tiki ņyu rūkōs!

Lauris: A-a-a! Pyrmais zussi (gryb svīst ar buteli).

Rudolfs: Zussi! Vai otkon pasoki, kaidas tev tīseibas bučōt šū sīvīti.

Lauris (sōnim): Uz sīvīti?.. Aha, līta īt par Miļdu (bolsā). Maņ ir pyrmajam tōs tīseibas.

Rudolfs: Maloj! tōs pyrmajam pīdar maņ!

Lauris: Maņ!

Rudolfs: Es asmu leigavaiņs.

Lauris: Aha, kai tys nūteik?!

Rudolfs: Aha! bet kas tu esi?

Lauris: Bet es?.. Es asmu jōs veirs jau trejs mēneši...

Rudolfs (abstulbst): Ve-e-e-eirs?! (Svīž vāzdu, sōnim.) Ļoņai ir veirs (bolsā). Jau trejs mēneši?

Lauris (īt ar buteli tyvok) A-a-a-a! ka-as?!

Rudolfs: Ai-ai (ker buteli un dzer). Jau trejs mēneši?

Lauris: A-a-a!

Rudolfs: Jau trejs mēneši kai Ļone jyusu sīva? (izmysumā plēš motus, tod izīt ōrā.)

Lauris (prīceigi): Aha! pašpuika taidis, ņyu tu zynōsi!

Miļda (īdama): Tai raug te ir nauztycamais veirs. Maņ ņyu ar jū nūteikti jōparunoj.

Lauris (īrauga Miļdu): Ak viļteigō sīvīte! Tyuleņ izbeigšu vysas padareišonas!

Miļda: Munu kuņdzeņ!

Lauris: Tai, tai, kuņdzeit!

Miļda: Kū nūzeimoj tovi skupsti ar kekšu?

Lauris: Tei ir politika!... Bet kū nūzeimoj bučōšonōs ar kučeri?

Miļda: Kas? Tu vēļ īsadrūsynoj nu manis praseit?

Lauris: Aha! tev napateik (īt nu lobōs Ļoņa un nu kreisōs Rudolfs).

Leontina: Tēteit!

Rudolfs: Mameņ!

Lauris un Milda (reizē izbreiņā): Ka-a-as?!

Lauris (par breiteņū): Šei ir muna meita Leontina.

Miļda: Un šys ir muns dāls Rudolfs (Lone ar Rudolfu nūstōj vydā).

Leontina (uz Rudolfu): Tai, šys ir muns tāvs!

Rudolfs (uz Leontinu): Un šei sīvīte ir muna mōte!..

Leontina (uz Lauru): Tēteit, šys ir muns bryutgons!

Rudolfs (uz Miļdu): Un šei ir muna leigova!

Miļda (vad Rudolfu pi Laura): Dēleņ! šys ir muns veirs.

Lauris (skrīn uz Leontinu): Meiteņ! šei sīvīte ir muna sīva!..

Leontina: Mama!

Miļda: Meiteņ!

Lauris: Raug, te nu gon ir loba politika!

Miļda: Un vajadzēja tik daudzi bailes, dusmes, īnaida, greizsirdeibas visim cīst, pasateicūt tik tam, ka gribejom vīns ūtru pīkrōpt. Tūmār tei politika ir ļauna, lai gon ņyu prīceigi beidzās!

Visi: Tēteit, mameņ! Znūteņ, dēleņ, vedekleņ. Veira mōt. Sīvas tāv!!!

A i z k o r s.

Jaunais dzejnīks.

Komedija divūs cēlīņus.

Nūteik pilsātas dzeivūklī, kurā dzeivoj divi jaunekli, kuri sōc apmeklēt vydsskūlu.

- 1) J ā k u b s K u k a r s, 17 godu.
- 2) J ō ņ s, jō skūlas draugs 17 godu.
- 3) V a c a i s r a k s t n ī k s, Jākūba skūlōtōjs 40 godu.
- 4) J e z u p s, Jākuba draugs 17 godu.
- 5) M ō r a, kolpyune 30 godu.
- 6) A n n a, Jākuba bryute 16 godu.
- 7) P o s t a n e s ē j s.

PYRMAIS CĒLĪŅS.

I skots. (Jākubs vīns.)

Jākubs (sēd pi golda): Pats nasaprūtu, kas taidš pādejūs laikūs ar mani nūteik ... Rōdōš nazkaidš īkšējais spāks raun mani nazynomā vaļstī... Un vyss, raug, tai burviski stōdōš acīs ... Tur zali meži... vai gonu dīnas ... zīdūs grimstušōš pļovas ... augsti kolni... zaļas ražeigas īlejas ... jaunovas ... apburtas pīles ... yudiņu dziļumi — vyss, raug, tai lein, tai lein golvā, leidz kai kurpnīka eilyns zūlē. (Staigoj.) Kas ņyu taidš ar mani nūteik? .. Varbyut laimeigō dzīdōtōju Muza sauc mani pi lela augsta dorba, grib īvest dailōš fantazijas vaļstī un burviskōš mīlesteibas skupstus mīdz pi munu jaunekļa lyupu? (Dūmoj.) Var byut Apolons grib pīškērt mani pi sovu bārnu. puļceņa un jimt mani sovā klēpī. Tai, es dzēržu tū jō klusū elpōšonu un augstus vōrdus, kuri aicynoj mani uz dorbu... Raug, munōš kryutīs īsalīsmoj dedzeigōš guņš līsmas un ceļ manī augstajūs mōkūņūs pi zvaigzņem! (Dūmoj.) Nā, tai klēpī rūkas salykušam navar sēdēt un gaideit leidz kai Jōņu vokorā, kad nōks dailōš tautas dzaltoneites un skaneigu bolsu trīks jauku «Leigu» dzīsmu!.. Ir pošam kaut kū jōsaroksta. Un kōdēļ gaideit kaut kō nazynoma. Jo vīnaidi ausīs skaņ Muzas bolss, tad kōpēc nasaraksteit kaut kū dailu, skaistu un tautas vēsturē padareit sev namērstušu gūdu. (Dūmoj.) Teišam laikrokstūs nikod naredz lobu, dailu dzejuļu... jo ari teik īspīsti, tad tukši un bōli... Raug, tai: sēštīs, šeit, un roksti. Tad visi zynōš tovu vōrdū: Kukars Jākubs, dzē, roksta dzejuļus!... Tad jau ari draugim byus leis pōrsteigums. Sajam avīzi, losa kaidu dzīsmēņu un tur paroksts: «Jākubs Kukars». Raug, tad jī tik padūmōš, ka nalabi dareja mani pīzūbōdami...

Laiks taču ir dōrgs un tai ōtri, ōtri prūjom bāg ... Tad pi dorba šymā pat breidī. Cytaidi var tymšā zust jauneibas dīnas un nūdrist tei guņš, kas ņyu kvāloj munōš kryutīs, un saryusēt naizlītōtas dōvonas. (Sāstās pi golda.)

II skots. (Jākubs un Jōņš.)

Jākubs (jam spolvu rūkā): O, Muza! tu laimeigais Apolona bārns, apgoroj mani, ka šei spolva lītu uz papeira patīseibu un dailumu, ka munas lyupas dzīdōtu tū soldonū dzīsmu, kas īprīcynoju vysdryumōkū dvēseli. (Roksta.)

Jau pādejī sauleites spaiti
Kolnim golūtnes sadz;

Tur ūzulu mežēnā jauki
Putneni dzīsmēites trauc!.. (Īt Jōņs.)

Jōņs: Raug, kaidis sēdnis! Eistais lōcis!... Kai lein kambarī tai tur sēd vasalom dīnom. Kai gon tys golds var izturēt? Myužeigi tu pi tō sēdi!

Jākubs (nūlīk spolvu): Lyudzu ar taidim un tamleidzeigim vōrdim byut taupeigōkam! Tev tūs pītryuks vosoru gonūs ejūt tāva sātā. Zini, ka tu ar taidim vōrdim tikai pats sevi zamynoņ un mani trauceņ dorbā.

Jōņs (īt pi golda): Tad tu nagulēji? (Verās.) O-o-o! Jau muns Jākubs taisōs par dzejnīku. (Pīzūbōdams.) Byus vīns slovons rakstnīks!..

Jākubs (dusmē): Tik na ar tevim kūpā dzeivojūt. Īskrēja kai vīsyuls kambarī! Dažaidi vōrdi, izteicīni ļūti najauki: lōči, mygas! Teišam nasaprūtu, kas tu par cylvāku. Ar taidu draugu vīnā kambarī dzeivojūt grybūt nagrybūt paliksi kai dullais!

Jōņs: Tu jau taču taidis esi! (Smejās.)

Jākubs: Te nav pat kū dūmot par daiļjuteibu un laipnumu.

Jōņs (pōrtrauc): Kaidu slapņumu? Raug, kaidis dailuma mīļōtōjs!

Jākubs (dusmē): Na slapņumu, bet laipnumu. Tu. pat nasaprūt, kas ir laipnums. Varbyut esi mežā dzimis, bucā audzis!..

Jōņs: Es, draudzeņ, šudiņ tevis nasaprūtu, Tev laikam ari tūs dailūs vōrdu pītryukst, ka lītoj slapņumu, bucu un dažaidus gailumus. Var byut esi myusmeru apsaēdis. Vai vīnkōrši sapņoj!

Jākubs: Bet tev tōs ezeļa ausis ir šudiņ ar pokolom aizsystas, ka nadzērdi, kū runoju. (Zēleigi.) Ai, kur tōs skaistōs dūmas. Kur dailōs skaņas?.. Vyss jau prūjom un pazuda kai dyumi!

Jōņs (staigōdams): Ari šite es byušu vaineigs? Jys aizmērsa vysas skaistōs dūmas! Soki lobōk vai var sītā atnest nu olūta yudini?

Jākubs: Zynoms nā!

Jōņs: Nu redzi, bet tova golva ir tikpat kai sīts, kas īkšā tys tyuleņ ōrā. Tu jau vysu aizmērsti!

Jākubs: Zini ari tu daudzi... Tev jau tō prōta ir ar skaudzi! Bet vai nazini, ka tova golva ir tukšōka kai pats lelais pasaulī caurums! Tu tokš nikō nazini. Tev nav pat moōkōs jāgas, ni garšas par daiņu raksteišonu! Vai gon var cylvāks kū dailōku, augstōku saturēt prōtā klausūtīs šytaidu vōrdu, kaidus tu ņyu izrunōji?! Cyta līta ir klusums ... Tūlaik tev ausīs skaņ soldonais Muzas bolss... Tūlaik acīs stōjās naaiztikti meži, Vaidelotes pilis, apburtōs vaļstis... Rōdōs sešim spōrnim serafimi ceļ tevi augšōk par mōkūnim, zvaigznem ... Tad dzērdi paradīzes skaņas ... putnu dzīsmas, lūpu klusu sarunu, tōrpu šņōkšonu un jyuras dziļumus ... un ... (Zvons.)

Jōņs: Tagad es saprūtu kōdēļ tu vysod guli pi golda styura!.. Raug, tu brodōdams pa zalim mežim, staigim pūrim, klauseidamīs tōrpu šņōkšonas, leidzeigi bārnām pi mōtes šyupuļa dzīsmas, īmidz un guli. Bet zāl, ļūti žāl, ka tur staigoņ tikai ar sapnu fantaziju un pats palic te pi golda! Raug, atstōj šū dryumū kambari, bet apmeklej zaļūs dōrzus, jyuras molu, ūzulu bēzēs, mežus, tur tad tovas sakvāpušōs liras steigas atsateisteis un teišam sōks dailōk skanēt!

Jākubs: Es tū zynu pats un labi saprūtu, kū ņyu runoj. Bet vai nazini, ka dzejnīka īantazija ari pi golda sēžūt apmeklej jyuru dziļumus un kolnu augstumus.

Jōņs: Tu tik par tim kolnu augstumim un jyuru dziļumim runoj! Soki lobōk, vai īsi šudiņ uz dōrzu?

Jākubs: Nā! Maņ nav laika dēļ slynkošonas!

Jōņs: Zynoms, jōguļ uz golda styura! (Izīt.)

III skots. (Jākubs vīns.)

Jākubs (nūsavārdams): Aizgōja vēja gaļveņa pa īlom vēja kartu. Eistais vēja grōbeklis! Nikod nūpitni, gudri nāparunōs. Tūmār dūmoj, ka jys ir lels gudrinīks. Raug, jys vysu zyns, vysu lasējis ... Patīseibu sokūt, pi jō prōta te gaļveņā mozōk, kai vōrnas kōjā gaļas. Ja, dzē, maņ golva cauroja, kai sīts?! Nu šam tad tei golva stypra kai ījyuga soku voilaks!.. (Verās pulkstynā.) O-o! raug ōtri nōks Odums pēc sovīm rūkrokstim un pōrbaudeit mani nu uzdavumim, bet maņ nīkas nav sagatavōts. (Īt pi golda.) Ak te muns īsōktais dzejuleits! (Sāstās.) Raug tai un pazyud vysas dalōs dūmas. Jau byutu saraksteits, jo na tys vēja grōbeklis!.. Vysas skaistōs dūmas un sajurytas izrōve un pēc tō, tys pat dzejuļs iznōk taidis vōjs un bōls, bez dedzeibas un dzeiveibas ... (Zvons.) Un tymā pošā dōrgajā breidī, kad Muzas bolss skaidrōk atskaņ ausīs un tevi pīglauž ar mīlesteibu pi kryuts, kad sirdī leidz kai vōreit vōrejās korstōs jyutas, dailōs dūmas, kad sōcās pats dailōkais panteņš, tad maņ cylvāki tū raun tōli tymā ... Zynoms, tī nasaprūt dzejnīka dzeives. (Īt pi durovu.) Nā, lobōk kur tōļōk nu ļaudīm. (Zvons.) Taču nalīks mīra. Jōpasaskota, kas tur otkon nōk. (Īt pi durovu.)

IV skots. (Jākubs, postnīks.)

Postnīks: Vai te dzeivoj Kukars Jākubs?

Jākubs: Raug, te! Bet kas vajadzeigs? Vai nu redakcijas syuta?

Postnīks: Nā, es redakciju nikaidu nazynu, es Kukara kungam atnešu vēstuli.

Jākubs: Maņ vēstuli? (Jam tū.) Leis paļdis. (Prīceigi.) Varbyut nu redakeijas byus. (Plēš.) Bet laikam muna Anneite syuta nu dzimtīnes. (Verās.) Teišam jei, jo ari aplūksne jōs nūmīļōtōs krōsas — rūzōta ... Ak kai tei Anneite ir meila ... Bet kū jei roksta. (Losa.)

Muns meilais Jākubeņš!

Tōli, tōli jau pagōja tōs dīnas, kad mes obeji staigōjom pa zaļū bērzteleiti. Laikam tu mani esi vysā pīmērsis. Jyus jau, veirīši, taidi visi asat. Klōtbyutnē daudzi pīsūlat, bet tōļumā vysu pīmērsat. Vai pīmini, kai izbraukdams runōji: «myužam naaizmērsšu». Bet ņyu tys vyss jau pīmērsts ... Ai, es nāpacīššu tō tova klusuma!.. Roksti kaut pōrs vōrdu ... Nu, Jākubeņ, kaut tī divi vōrdeni: «Meilō Anneite!» Tad vyss maineisīs un es otkon byušu laimeiga... Un tōs dzīsmeites, kuras tu maņ raksteji? .. Ak kai es tōs mīļoju! Pīroksti bolūdeit, maņ vēļ kaidu vīnu?.. Es jau avīzi izraksteju, dūmojūt, ka tur byus tovas dzīsmeņas drukōtas ... Kōpēc tu tōs nadrukōj?.. Roksti, bolūdeit, roksti, es nāpacīteigi gaideišu atbiļdes ... Maņ šī mēneši ir garōki par godim ...

Jākubs (spīž vēstuli pi sirds): Meilō Aneite! kai stipri jei mani mīļoj... Par mani tik dūmoj... Ja, jei grib, ka es drukōtu sovas dzīsmas. (Dūmoj.) Teišam asmu nūlaideigs: Jau vasali divi mēneši kai jai nikō naraksteju. Labi, ka jei dzeivoj sādžā; byutu te Rigā, tad jau seņ byutu mani atstōjuse ... Pag, tagad es jai nūraksteišu dzīsmeites veidā ... Rang, tad tei byus prīceiga. (Īt pi golda un turpynoj raksteit.)

V skots. (Jākubs un Mōra.)

Jākubs (roksta):

Pa upeiti jaunekļu puļceņš,

Klusu laiveņu dzan;

Tim jaukūs dzīsmeņu baļseņš

Soldoni austeņōs skaņ! (Īt Mōra ar saineiti.)

Mōra: Ir gon cylvāks, nikod un nikur naizīt pastaigōt. Kas zyn, kū jys tur roksta? Laikam bryutem vēstules, kū gon cytu. (Uz Jākubu.) Lyudzu, kungs, es gon vairōk nastaigōšu pēc cukra uz veikalu, bet īšu lobōk taišni uz fabriku, tur lātōk!..

Jākubs (roksta): Tai, tai...

Mōra: Teļa gaļa ari dyžan dōrga, teišam nazini, kū dareit?

Jākubs: Kas zeimōjās uz telim, tad es tūs ganeit naišu... Un tu maņ ar tim telim nasamaisi, kad es strōdoju!

Mōra: Kas ar tū nūteik? (Bolsā.) Es runoju, ka teļa gaļa ir dōrga un maņ jau naudas nav, kū tad dareit?

Jākubs: Es tev soku, ka tu dori, kas vīn pateik tev ar tim telim, bet tikai atstōj mani mīrā!

Mōra (izīdama): Laikam ir prōtu zaudējis ...

Jākubs (roksta):

Jau mygla ceļās nu upes

Dryvas un laukus tei klōj:

Zam lopom slēp zīdeņš, pučes. (Zvons. Uzbudynōts.) Tfu! eļnes gaņgi, kas šūs šudiņ ir pacēlis kōjōs. Teišam šudiņ nadūs nūpītņi pastrōdōt. Tei vēja golva atnōkuse pīmola vysaidu fabriku... teļu ... cukra ... Kas zyn, kas ņyu otkon nōk par štukmeisteru!..

Mōra (nadrūši): Lyudzu, kungs, atnōce skūlōtōja kungs!

Jākubs: Odums? (Verās pulkstynā.) Teišam jau ir laiks... Bet maņ nikas veļ nav sagatavōts...

Mōra: Vai var jū aicynōt šur?

Jākubs: Nā ... Pagaidi? Zini kū, tu pasoki jam, ka šudiņ manis nav mōjā.

Mōra: Kai nav mōjā?! Laikam tu gribēsi, lai es malōtu? Ari nasamalōsi, jo tys caur durovom jau redzeja jyusu golvu.

Jākubs: Raug, kas par nalaimi! Labi, ka ir golva, bet dažu reizi byutu labi, ka ari tōs nabyutu. (Uz Mōru.) Vai jys gaida?

Mōra: Zynoms!

Jākubs: Ak kū es ņyu jam pasaceišu?!.. Tad ej, pasoki, lai īt šur. (Dūmoj.) Bet pagaidi? Vai navari jam īskaidrōt, ka tei nabeja muna golva.

Mōra: Cha, cha, cha! Tad ezeļa golva, jo na tova! Labi es jam tai ari pasaceišu. (Izīt.)

Jākubs: Raug, kaida oplomō, kū izdūmoj. (Sevī.) Patīši jei var tai pasaceit... Kai gon ņyu atsataisnōt? (Īt Odums.)

VI skots. (Jākubs un Odums.)

Odums: Sveiki, Kukara kungs! Laikam nūpītņi esi gatavōjis stuņdes, jo tai nūguris izaskoti? Tod gon vyss, vyss byus sagatavōts!

Jākubs (naveikli): Nu, raug, kai jums pasaceit, ni sagatavōju, ni nā ...

Odums: Kai lai es ņyu saprūtu, ni sagatavōju, ni nā? Varbyut vēļ dažu nanūbeidzi ... Nu var ari tys nūtik, ka esi slynkōjis vysu laiku.

Jākubs: Ak nā! Slynkōt gon naslynkōju, bet cyta dareišona ir vaineiga.

Odums: Kaida? Laikam vādars sōpeja, kai pagōjušū nedeli?

Jākubs: Lyudzu, skūlōtōja kungs, pītiks jūkōt nu manis... Ir pavysam cyta padareišona. Maņ, raug, tikai kauns pret jums pīsazeit!

Odums: Nu nu, tei byutu gon ļauna līta, jo sovam skūlōtōjam kauns atsazeit!

Jākubs: Es gon ... redzīt... pasaceitu, bet tys ... tys ...

Odums: Kas taidš tys?! (Ļik pōrtfeli uz golda.) Klausīs, runoj tu skaidrōk?

Jākubs: Nu kai te jums paskaidrēt?.. Es raksteju... nu es raksteju dzejuļus un napamanēju, kai ōtri nūteceja laiks.

Odums: Dzejuļus? Bet vajadzēja pyrmōk uzdavumu sagatavēt? Nu labi, lai byus... Rōdi šur sovs dzejuļus?

Jākubs: Raug, kungs, ji ir taidi vōji, maņ kauns jums rōdeit!

Odums: Kōdēļ? Var byut teišam jums ir rakstnīka dōvona. Jums raug jau daguns kai Puškinam!

Jākubs (dūd rūkrokstus): Lyudzu, cīnejamais skūlōtōja kungs, vai navarātu jyus tūs palobēt?

Odums: Labi, es jūs pajimšu, bet soki kai byus ar stuņdem? Tad tu šudiņ teišam ni vīnas naesi sagatavōjis?

Jākubs (kauneigi): Nā, bet sūlejūs reitam vysu sagatavēt.

Odums: Tad es jemu tovs rokstus un eju mōjōs. (Jem tūs, cyloj.) Te balade, te elegija... te soneta ... Uja, uja! Kō pīrakstejis daudzi!.. Tad ar Dīvu leidz reitam ... Reitu trejōs byušu. (Izīt).

Jākubs: Sveiki, sveiki! Ak, teirō bāda ar tom lekcijom. Navajadzātu tūs mōceitīs, varātu vasalom dīnom sadzejēt lelu dzejuļu nostu. (Dūmoj.) Bet bez mōceibas nikas naiznōks ... Raug, tōs mmoz nanōk prōtā. Kaidis gryuts muns vērs zemes stōvūklis!.. Kōpēc cylvāks taidis gudrs nadzymst, ka vysu zynōtu un saprostu? (Dūmoj.) Ari tad nabyutu gudri. Tad jau visi raksteitu dzejuļus, kur gon tūs vysus īspātu nūdrukōt, un kas tūs laseltu... Reitu Odums trejōs byus te. Jōsasōc pi uzdavumu. (Īt pi golda.) Ak, nā, maņ jōpīroksta Aneitei vēstule ... Nabadzeite tur ilgojās pēc manis ... Kas zyn, varbyut dūmoj, ka asmu aizmērsis un cytas dabōjis. (Jam paipeiru un roksta.)

Meilō Aneite!

Naskumsti, munu sirsneņ, es jau vysod par tevim dūmoju, kai reitā tai un vokorā. Bet redzi, dōrgū, ir pamos laika: Jōsamōca, jōroksta dzejuļus ... Tai tys laiks skrīn un skrīn prūjom. Vai zini kū? Maņ īgōja prōtā debeškejgas dūmas: Tev, Aneit, byutu jōbrauc uz piļsātu te šū tu pasamōceitu. Tad jau te mes varātu bīži vīn sasatikt. (Dūmoj.) Raug, pīraksteišu jai kaidu dzīsmeņas panteņu. (Roksta.)

Tu, Aneit, zīdi, leidz kai rūze,
Kaj zvaigzne munōs acīs speidi,
Tu munas sirds jaukō puče
Zīmu, vosor vīnaiž zīdi...
Tu nazini gon, meilō Aneit!
Kai sirsneņa maņ sōpēt sōp;
Pēc tevis ilgojūtīs, žubeit!
Maņ ryugtas sōpes koklā kōp!..

Toys ar vysu sirdi un mīsu Jākubs.

Nu tagad jei nu prīcas gaisā vīn lēks, gaisā vīn lēks. (Īt Jōņs.)

VII skots. (Jākubs um Jōņs.)

Jōņs: Tu vys vēļ dzejuļus roksti. (Jākubs slēp vēstuli un ceļās, Jōņs īt pi golda.) Teišam tōs svātku dīnas ir lūti pateikamas. Ka tai byuitu vysod! Bet kad tūs nabyutu, tad cylvāks gom saskōbtu un pōrskōbtu, kai aizpārnejais gurkis bucā. Raug, atnōk svātdīna, var pastaigōt pa dōrzu, pa īlom ...

Jākubs: Bet vai ilgi tai staigōsi? Lai tik reitu nōk skūlōtōjs, tad leidzynōs tev meikstōs dalnas ar linealu.

Jōņs: Raug, kas tur par nalaimi! Lai leidzyno: pareit svātku dīna: otkom sadzeis. (Pīzūbōdams.) Bet zini, draugs, kad tev sōks braukōt par kupri, tad gon aizmērsi vysus dzejuļus. Tu jau tūs baksteidams nikod uzdavumu namōki. Pagaidi, pastōsteišu Odumam, ka tu pavysom nasamōci, tad

jys tev reitu sagatavōs pušdīnas ar Mōras rutku um pyparim, ka vasalu stuņdi škaudōsi pi golda styura. Kas zyn vai ari šudiņ natyka, jo tai iizaskoti kai captais ruduks. (Smejās.)

Jākubs: Tūmār lobōk kai sapyvušō buļba, bet tu pats tōs nastōvi!

Jōņs (ar smīklu): Tu gon vērtej tū sapyvušū buļbu? Tu dūmoj, esi lels kungs, jo dzejuļus roksti. Taidu rakstņiku ir pylnas ceļa molas. Cērpiņu Blauzgas feljetoni jau daudzi vēerteigōki, kai tovi dzejuli. Skotīs vīn, ka tovi dzejuli natyktu bezvēerteigūs papeiru kastē, kai dažu cytu ...

Jākubs: Bet jo natiks? Odums šudiņ pajēme pōrsaskateit, bet jys pats labi roksta. (Zvons.)

Jōņs: Odums roksta, bet na tu. Tev jau ar sovu tōšu gaļveņu nasaraksteit kaut kū lobu.

Jākubs: Kū gon tu zini vai saprūt?! Tu dūmoj, ka tī slovonī raksteitōji taidi jau pīdzyma gudri, taipat traipēja sōkumā papeiru, kai un mes. Zynoms šys dorbs pīprosa uzuperēšonas un stypras grybas. Taidis vēja grōbeklis, kai tu, gon nikō nūpītina nasaraksteisi.

Jōņs: Ari nadūmoju raksteit. (Zvons.) Maņ jau pītryuks laika, tovus izlaseit. (Īt attaiseit durovas.)

VIII skots. (Jākubs, Jōņs un Jezups.)

Jākubs (namīreigi): Kas zyn, kas otkon atnōks, varbyut nu redakcijas.

Jezups (nīdams): Lobs vokors, cīnejamais Kukara kungs!

Jākubs: A-a! Lobs vokors, sveiki, bet es dūmōju, ka nu redakcijas kaut kas nōk?

Jezups: Kaidas relācijas? Es pat nazynu, kas tys ir relācija!

Jōņs: Tu, Jezup, šudiņ rūžu dōrzā esi dzērdes dōvonu zaudējis. Jākubs tokš runoju par redakciju, bet vylks zyn par kaidorn relācijom tu runoj. Varbyut tev smadzini izatvaikōja.

Jezups: Kas jyusus var saprast, par kū runojit. Laikam Jākubs byudams mōjā par dīnu byus kū izgudrōjis. (Uz Jākubu.) Bet kōdēļ tu prosi par redakciju? Kas tad byutu, jo es byutu gōjis nu redakcijas?

Jākubs: Nu, tai sev runcoju. (Ceļās.) Varbyut kū jaunōku dzērdēji?.. Varbyut...

Jezups: Kū dzērdātu?

Jākubs: Nu varbyut...

Jōņs: Tu, Jezup nazini! Jys roksta avīzei dzejuļus!..

Jezups: Ak tai? Uja, uja! Tad jau par gudrū Salomonu tiks ōtri!.. Nā, es nabeju redakcijā, es eju nu Oduma!

Jākubs (ziņkōreigi): Nu Oduma? (Sōnim.) Byus kū runōjis par dzejulim. (Bolsā.) Tad tu soki, ka nōc nu Oduma?

Jezups: Tai, gūdōtais daininīka kungs! Beju pi Oduma. (Jōņs sāstās pi golda un roksta.)

Jākubs: Vai jys tev nikō narōdeja?

Jezups: Nā, nikō vīn narōdeja!

Jākubs: Un par manim nikō narunōja?

Jezups: Nā-a!.. Ak, pīdūd! jys saceja, ka tu esi lels sliņkis.

Jākubs: Bet vairōk nikō tev nasaceja?

Jezups: Nā!

Jākubs: Klausīs, vai jys tev narōdeja kaidu papeiru?

Jezups: Es tevis teišam nasaprūtu! Vai par jū narunōja, vai narōdeja papeiru?.. Taidis kai mozais bārns. (Napacīteigi.) Bet jo tev patīseibu jōsoka, tad mes pavysom par tevi napīminejom.

Jākubs: Bet vai jys tev narōdeja kaidu dzejuļu?

Jezups: Nā. Jys maņ nikaidu dzanyuļu narōdeja.

Jākubs: A-a. (Dūmoj.) Tad tu soki, ka jys tev nikō vīn par manim narunōja un narōdeja munu dzejuļu? (Sōnim.) Laikam byus nikur dereigi... (Bolsā.) Bet vai jys zynōja, ka tu īsi uz mani?

Jezups: Klausīs, draugs, dūd mīru maņ ar sovīm vaicōjumim. (Verās pīsalīcis uz Jōni.) Raug, jau arī šys sōc dzejōt!..

Jōņs (smīdamīs) : Es eju pēc Jākuba pīmāra ... Rang, kaidu dailu dzejuleiti sakombēju. (Losa.)

Jākubs saleicis, kai kačis

Pi golda vysu dīnu sēd;

Roksta, boksta, leidz kai začis

Un vēstules nu mīlōs gaid!..

Jezups: Tfu, kas par keiseli! Tikai kači un zači!

Jākubs: Bet maņ smejas un pīzūboj! Dūmoj, tai vīgli sadzejōt. Šys dorbs ir ļūti gryuts un pīprosa saprateibas un gaumes.

Jezups: Tai, tai Jōni! (Līk rūku uz placa.) Raug, kaida tova gudra golva. Vīnā panteņā kačis, začis, Jākubs un jō meilōkō! Jōņam ir nogs šytaidōs lītos!

Jākubs: Ar začim, kačim vīglōk sadzejōt kaut kū.

Jezups: Vai nēssi ari uz redakciju?

Jōņs: Kotrā ziņā!

Jezups: Klausīs, tovs dzejulis tiks atkrytumu kastē!

Jōņs: E-e, kas te, es vēļ garōku saraksteišu par Jākubu!

Jezups: Pītiks šudiņ, kungi, īsim lobōk uz kino.

Jōņs: Labi, bet maņ vēļ reitam it nikas nav sagatavōts.

Jezups: Atnōksi nu kino, tad sagatavōsi. (Uz Jākubu.) Īsim, gūdōtais daininīka kungs!

Jākubs: Nā, maņ reitam daudzi dorba un Odums bōrgi pīsaceja vysu labi izamōceit!

Jezups: Nu tad ar Dīvu ... Maņ jau reitam ir vyss gotovs, var pastaigōt.

Jākubs (vīns): Odums nikō nav Jezupam runōjis par munim dzejulim ... Byus varbyut vōji... Ka tys Jōņs teišam kū napīroksta par manim. (dūmoj). Raug, golva jau sōp ... Žāļ, ka nagōju uz kineiti reizē ar Jezupu. Īšu pastaigōšu pa dōrzu ...

A i z k o r s.

ŪTRAIS CĒLĪŅS.

Nūteik turpat, tik pōris nedeļu vālōk.

Jākubs (sēd pi golda, losa vēstuli): Anneite brauc uz piļsātu! Nabadzeite!.. Viņai garlaiceigi bez manis... Tūmār jauki dzimtinē mums beja. Staigōjom vokorūs pa bērzeitē molu... pa strauteņa krastmali, leidz kai diveji bolūdeiši. (Losa). Es ilgi cīšu klusōs sōpes, kas mīdze munu sirdī pēc tovas izbraukšonas. Bet tagad, paļdis Dīvam, pēc vosoras dorbu nūbeigšonas braucu ari uz piļsātu. Tur dumoju ari pasamōceit. Zini, munu vanadzeņ, kai beja garlaiceigas pēdejōs dīnas! Es jau ar vysu sirdi asmu tur. Ōtri, ōtri redzēsīmēs. (Nūlīk vēstuli uz golda un dūmoj.) Hm! tāvs jū palaiž uz piļsātu. Tei līta ir teicama. Te viņa pasamōceis. Ari maņ byus dzeives draudzine lobōka... Kas zyn, varbyut ari raksteis dzejuļus. Jōs doba taida elasteiga un laipna. (Dūmoj.) Bet gon jei breinōsīs, izlasejuse munus dzejuļus avīzē ... Tagad jau vyss gotovs: Odums tūs izloboja ... Redakcija pījēme ... Tik jōsagaida nōkūšū numeri. Ak, tur tikai tys nalabi, ka es pōrmeju vīnu vōrdu (syt sev pīrē). Raug, kaidis es ezelis! Vai gon es navareju atstōt tū pošu, Oduma vōrdu! Un beja maņ prōteņš tur volkōfīs pa buļvari uz prišku, atpakaļ, staigōt un dūmōt par nūdūtīm redakeijai dzejulim?! (Īt Jōņs.)

Jōnis: Ko tu, draugs, taidu dryumu un skōbu seju? Laikam tovi dzejuli ir īlākuši atkrytumu kastē? Es tev saceju, ka lobōk nanes ... Raug, ka tev avīzē nudrukōs atbiļdi par dzejuļu vōju saturu... (Sajam avīzi ... losa.) Kukara kungam atbiļde: Jyusu dzejuli vōji, nadareigi un moz apstrōdōti. tōdēļ

tī īlēce atkrytumu kastē! (Smejās.) Tod gon byus tovai sirsneņai kaut jōsaškeļ nu sōpu!... Nu, tūlaik tur grauzsi goldam styuri, leidz kai pi zūbu sōpu (smejās).

Jākubs (ari ar smaidim). Pamozam, pamozam, munu kundzeņ! Es dōmoju, tu pats vēļ izlaseisi: jau vīnu dzejuli drukoj!

Jōnis: Tai? Bet kōdēļ tu taidis dryums?

Jākubs: Ir jau dzeivē dažaidas padareišonas! Nu tom vīnas cylvākam dzeivē gatavoj prīcu, bet cytas nas skumi un sōpes. Kaut ari tī poši dzejuli... Pats narōts īsasōcis! Tu zini kai tys vyss nūteik: ... Nūnešu uz redakciju ... Pyrmū reizi tai raug, sovaidi... Daudzi vajadzēja drūsoma padūt redaktoram dzejuļus ... Tys tūs izlaseja, pagrūzeja golvu un pazeimōja nōkūšam numuram. Es zynoms prīceigs, nūgrimis dziļā nōkūtnes fantazijā laižūs pastaigōt pa bulvari... Te ūmai īgōja prōtā, ka Odums beja īlicis vīnu vōrdu na tai. Dūmōju, dumōju un galeigi nūgōju uz redakciju, parunōju un pōrmaineju tū vōrdu, bet ņyu maņ rōdōs, ka es tū nalabi izdareju (zvons).

Jōns: Taču vari vēļ nūit un izlobōt šitū klaidu!

Jākubs: Na, brōleit, kauns jau tai bīži tur staigōt. (Īt Jezups.)

II skots. (Jākubs, Jezups, Jōns.)

Jezups: Sveiki, Kukara kungs! Labi ir, es jau tai dūmōju, ka myusu slovonais daininīks ir mōjā. (Jōns izīit).

Jākubs: Slovonais daininīks!? Raug, ar kaidu izsmīkli skaņ šī vōrdi!

Jezups: Nimoz nā! Jo tev napateik šī vōrdi, tod naroksti dzejuļu! Kas ir, to jau nanūlīgsi. Taču uz redakciju nūstīpi vasalu nostu.

Jākubs (izbreinā): Kai? Vai tu beji redakcijā?

Jezups: Beju!

Jākubs: Vai redaktors tev nikō narunōja?

Jezups: Kai tod nā? Mes daudzi kū runōjom!

Jākubs: Vai tur narōdeja munu dzejuļu?

Jezups: Es dzērdēju, ka byuškūts īspīsti šymā numerī!

Jākubs: Bet tev tur narunōja, ka es nūdevu rokstus?

Jezups: Nā, par tū ni vīna vōrdeņa!

Jākubs: Vai napīzūbōja munu dzejuļu, un vai narunōja, ka vōji?

Jezups: Narunōja, ari es napraseju. Jī tik runōja, ka Kukars atstīpis vasalu nostu rokstu.

Jākubs: Vai narunōja kaidūs numerūs nūdrukōs?

Jezups: Es tev jau teiču, ka byuškūt šymā numerī!

Jākubs: Tys zeimōj šōs dīnas numerī?

Jezups: Ja, ja, tai jau. gon! Reitu laseisim tovus dzejuļus!

III skots. (Tī poši un Jōns.)

Jōns: Zini kū, Jezup! Jākuba dzejuļi ir tykuši atkrytumu kastē, jo šūdīn vysu dīnu sēd it kai uz osom noglom ... Namīreigs un ļūti dryums!... Pat saprast naspēju, kas ar jū nūteik. Raug, vysu dīnu nikō narunōj, it kai jam byutu izrauta mēle!

Jezups: Aha! tod tōpēc maņ lyka priškā vasalu jautōjumu ryndu. Tūmār ir jōsoka, ka teišam daži byus īspīsti šōs dīnas numerī. Maņ tū stōsteja redakcijā (uz Jōni). Bet zini, Jōņ, es jū pōrs dīnu tam atpakaļ redzēju staigojūt pa īlu...

Jōns: Jys nese dzejuļus redakcijai.

Jākubs: Kur tu mani redzēji?

Jezups: Raug, naredzeisi? Sovaidnīkus vysod var īvārōt! Ak tu breinumu breinumi, kai jys tur staigōja, teišam kai ōzis... Tō rūkas nūlaiž ... to izstīp ... to paceļ voi pi pīres dalīk... voi patryn vīnu pi ūtras ... Labi, ka tevis nasajēme kai vōjprōteigō un nanūvede u.z vōjprōteigūs slimneicu.

Jōņs (smejās): Cha, cha, cha!.. Vyspōreigi jys šytom dīnom ir kai drigiņu apsadzēris.

Jezups: Tod jau viņam ir vēļ kaidš cyts īmeslis, vai gon nu tūs dzejūļu vīn jam prōts nūsleiktu papīžūs.

Jōņs: Nazynu labi, kas taidš nūteik. Vēstules gon sajam nu nazkaidas Anneites!

Jākubs: Kas? vēstules nu Anneites? (uzbudynōis). Tai ir nacīneigi, bez ziņas un atļōves lūžņōt ūtra grōmotōs. Te ir nūdūšona, tai nadreikst byut.

Jezups (smejās): Ai-ai-ai! Raug, kai tys vyss nūteik! Tod jau gon te na dzejuli vīn vaineigi, bet ari Anneite ... Bet tik ar tim dzejulim grib atsataisnōt.

Jākubs: Es šytō klusumā napacīšū. Šys ir vysulelōkais nōzīgums! Es tevi saukšu pi tīsas atbiļdēt!

Jōņs: Vai tod es tam asmu vaineigs? Kad jau tu nagribi, ka es zynōtu par Anneiti, tod nalosi tōs vēstuļu vysā bolsā. Ari jai raksteidams nabļauņ tai, ka aiz sīnas vysu dzērd.

Jezups: Maņ redakcijā runōja, ka jys ar dzejulim nūnesis ari nazkaidu vēstuli nu Anneites!

Jākubs (uztraukumā): Vai teišam?! (Sōnim.) Raug, kaidš es muļkis, asmu nūnesis Anneites vēstuli ar dzejulim... (bolsā). Patīši tur tai runōja?

Jezups: Teišam tai. Jī smējōs un sūlejōs tū ari nūdrukōt avīzē!

Jākubs: Jezup! tu najūkoj, bet... bet... Nu soki taisneibu? Es tyuleņ skrīšu uz redakciju!

Jezups: Kū nu es tur jūkōšu ... Vai tū drukōs avīzē reizē ar dzejulim vai nā, tō labi gon nazynu, bet jo esi nūnesis tur vēstuli, tys ir gon eistais fakts.

Jōņs (smīdamīs): Ari par šytū es laikam byušu vaineigs?

Jezups: Nā, draugs, par šytū litu Jākubs pats sevi īsyudzēs tīsā tōpēc, ka jō golva nazyna, kū dora rūkas. (Zvons.)

IV skots. (Tī poši, Mōra un Aneite.)

Jezups: Kū tur tik daudzi bādōtīs par taidim nīkim. Taču rakstnīku lelōkō daļa mīļojās un amizej! Vai tad redakcijā tō nazyna. Jī pasasmēja un vēstuli nūsvīde pamēslī.

Mōra: Lyudzu, Jākuba kungs, pi jums atnōce nazynoma jaunkuņdze.

Jākubs: Kaida jaunkuņdze?

Jezups (smineidams): Varbyut Aneite!

Mōra: Vai varu jū lyugt šur?

Jākubs (izmysumā): Var... nā navar ... Nu lai īt, bet kas zyn kas par jaunkuņdzi?

Jezups: Kur ir diveju meilūs sirsneņu sasatikšona, tur līcīkim nav vītas. Jōni, īsim mes prūjom. (Jam capures, īt uz durovom.)

Anna (īt nadržīši): Vai te?.. A-a! sreiki, meilū Jākubeņ!

Jezups: Nikas, skaista pučeite! Te pats lobais var prōtu zaudēt!..

Jākubs: Ak, meilū Aneit, kōpēc naraksteji, kurā dīnā atbrauksi? Es byutu aizgōjis uz pīstōtni satikt.

Anna: Es tai gribēju tevi pōrsteigt un atbrauču kluseņom ... Raug, kaida prīca otkon tevi redzēt!

Jākubs: Maņ ari. (Sāstās obeji pi golda.)

Anna: Ņyu maņ otkon vyss nu jauna īt prōtā... Vai atmini dzimtines klēpi, kai tur beja jauki... Kai draudzeigi mes tur svātđīnu vokorūs staigōjom pa upeites krostu. (Smīdamōs.) Raug, maņ ņyu teišam smītīs vīn gribīs... Es atmiņu tu maņ tur laseji sovus dzejulus ... Bet vysuvairōk maņ stōv atmiņā tys sōpeigais vokors, kurā tu izbrauci uz piļsātu.... Tōs naaizmērstules, kuras tu maņ

izbraukdams pameti, es ņyu vēl globoju pi sevis... Un tys pādejais dzejuleits?.. Es tū vysod nosoju pi sirds. (Izjam un losa.)

Tu skaista leidz kai rūzeite!

Tu mīlesteibā zīdi;

Ak muna meilō Aneite!

Tu guli munā sirdī!..

Raug, cik dails ir šys panteņš!.. Jākubeņ, vai vēl maņ pīraksteisi kaidu dzejuleiti?

Jākubs: Raug, dōrgū, vai kod tev kū asmu naizpiļdējis? Bet tu nazini, ka muni dzejuli ir avīzē drukojami!

Anna (prīceigi): Avīzē?.. Nu kod?.. Soki kaidā numurī tī byus? Nā, es šū nakti naaizmigšu!... Kai byus meili un pateikami izlaseit avīzē tovus dzejuļus... tovus dailūs dzejuļus! (Grib īt.)

Jākubs: Bet, Aneit, kur tu?.. Tī taču dzejuli byus šōs dīnas numerī.

Aneite: Tai? Tad labi... Tyuleņ skrīšu uz cioci...

Jākubs: Tu nūsameti dzeivōt pi cioces Tekles?

Anna: Jā, tur es dzeivōšu un staigōšu uz kursim ... Bet ņyu steigšūs uz mōju, vēl šys tys nu ceļa jōnūkōrtoj. Ari ciocē byus jau sajāmuse avīzi, tur redzēšu tovus dzejuļus. Ar Dīvu! Varbyut vokorā apmeklēsi myusus ar cioci? (Izīt.)

Jākubs: Uz redzēšonūs! Kotrā ziņā apmeklēšu. (Staigoj.) Kai jei mani mīļoj! Zynoms, ari es jū ... Meitine skaista, un vēl taida meila... Daudzi jūs ir, bet vēl vairōk tus rassīs, kad izlaseis munus dzejuļus avīzē ... Dzejņikus taču jaunkuņdzes mīļoj... Bet Aneitei byus gon prīca, kad atrass munu parokstu avīzē. (Dūmoj.) Nā, jōsaroksta vēl kaut kaidu avīzei... Šudiņ taidš lobs gora stōvūklis. (Sāstās, roksta.)

Ja, laimeigs tys, kas mīļōdams

Nu ūtrō ar ir mīļojams;

Tam svātu mīru bauda sirds

Un laimes saule dvēs'lē mirdz.

Tys nazyn dryumu, tysmu dīnu,

Koļš mīlais draugs tam tyvu ir;

Tei laime jū ar jauku mīru,

Nu sirds sōpu vysur škir ... (Zvons. Sasatryukst.) Kas tur otkon nōk?! (Īt Mōra.)

Mōra: Lyudzu, Jakuba kungs, atnōce Odums!

Jākubs: Odums? Bet es dūmoju, ka nu redakcijas!

Mōra: Var jū aicynōt šur?

Jākubs: Klausīs, Mōr, pasoki, ka asmu aizgōjis svareigōs dareišonōs.

Mōra: Es reizi saceju, ka nagrybu malōt jyusu lobā.

Jākubs: Nu tad lyudz jū šur. (Mōra izīt.) Nikō vīn šudiņ naasmu sagatavōjis ... Kū ņyu pasaceišu? (Īt Odums.)

Odums: Sveiki, Kukara kungs! Kai šudiņ ar uzdavumim?

Jākubs: Pīdūdit, skūlōtōja kungs, es šudiņ nimos naasmu sagatavōjis.

Odums: Klausīs, draugs, es teišam tevis nasaprūtu un tōļōk nazynu kū dareit... Jo tai īs tōļōk, tad pavysam nastaigošu tevi mōceit. Kas ar tevi taidš nūteik? Taču vari mōceitīs, bet teišam nagribi... Tev tokš dōvonas ir... Zeimōjās slynkoj. Tai ir nakrītņi dareit!..

Jākubs: Es gon saprūtu, bet... bet... Raug, tai es pats nasaprūtu, kai vyss tai nūteik. (Īt Jōņs.)

Odums: Tōļōk tai viļktīs navar! Es byušu spīsts raksteit vacōkim!

Jōņs: Sveiki, skūlōtōja kungs!

Odums: Vai jau nu dōrza?

Jōņs: Tai gon, pi breivas dīnas ir jōpastaigoj!

Odums: Jyus varbyut visi tik zinit staigot, bet mōceitīs nimoz. (Jākubs namīreigi stōv nūlaidis golvu.) Raug, cik tad reižu Jākubs ir sagatavōjis labi uzdavumus.

Jōņs: Nav jau visi taidi, kaidis ir jys.

Odums: Bet kōpēc jys nasamōca?

Jōņs: Jam nav laika!

Odums: Kai tai nav laika? Kū jys dora?!

Jōņs: Raug, jam ir daudzi dažaidu dareišonu!

Jākubs: Klusi, Jōņ!

Odums: Kas tōs par taidom dareišonom?

Jōņs: Nu, vīna dareišona tī dzejuli, bet ūtra vēļ svareigōka. (Jākubs dusmeigi skotōs uz Jōni.) Jys ir sadūmōjis precētīs!

Odums (smejās): Precētīs? Kū tu, Jōni, meļs, tai navar jūkōt nu drauga!

Jōņs: Nimoz najūkoju. Leidz šai dīnai tik sajēme vēstules nu mīlōkōs, bet šudiņ jau poša atbrauce!

Odums: Klausīs, Jākub, nīkus met molā. Pyrmōk nūbeidz kaut vydsskūlu un tad jau dūmoj par precēšonūs! (Jōņs izīt.)

Jākubs: Es ari nadūmoju precētīs. Pi manis atbrauce radineica, bet jī...

Odums: Nu labi, jo gribi sevi attaisnōt, tad parōdi tū dorbūs. Maņ šudiņ nav laika ilgōk šite kavētīs. Jo tu nu šōs dīnas labi nasamōceisi, es ziņōšu tovim vacōkim, ka nu tevis loba cylvāka nabyus ... Lai tad tevi aicynoj atpakaļ uz mōjom ... Sveiki. (Izīt.)

V skots. (Jākubs, Mōra.)

Jākubs: Raug, cik daudzi jōcīš: Visi mani pīzūboj un rōj... Lobōk byus jōmat vysu molā un jōsastōj pi mōceišonōs. (Dūmoj.) Jā, šudiņ byus tī dzejuli nōdrukōti. Jōpasyuta Mōru uz kiosku, lai nūpērķ šōs dīnas numuri. (Saue.) Mōra!!!

Mōra (aiz durovu): Tyuleņ, tyuleņ. (Īīt.) Kū pīsaceisi, kungs?

Jākubs: Klausīs, tu nūisi uz redakciju un nupērksi pādejū numuri avīzes... Tur byus dzejuli nūdrukōti.

Mōra: Labi gon, es varu nūit, bet kur tei redakcija ir? Kas tys taidis ir?

Jākubs: Es tev soku uz re-dak-ci-ju. Tur nūpērksi avīzi!

Mōra: Bet kū tu ar auzom dareisi. (Sōnim.) Laikam ir prōtu zaudējis!

Jākubs: Raug, kas par vōrnu, itkai mucā auguse ... Nā, ar tevim nasasarunōsi, lobōk īšu pats. (Jam capuri, it uz durovom.) Jo kaut kas atnōks un manis praseis, soki, ka ōtri byušu atpakaļ.

VI skots. (Mōra, Jōņs.)

Mōra: Vylks jū saprūt un zyna, kas tys taidis ir «relakcija», jo byutu kas nu ādamūs lītu? Bet kōdēļ otkon auzu? Laikam gon tōs meitas puiškinam ir sajaukušas prōtu. (Īt pi golda.) Byus atstōjis kaidu meilōkōs vēstuli. (Verās.) Pagaidi, ka aizmērsts, tō gon vēļ naaizmērst. Kas gon tei beja par knibsti pirmeit atnōkuse?

Jōņs (īīt): Jākuba nav? Ei, Mōra! soki kas tei beja jaunkuņdze pi Jākuba?

Mōra: Kas jyusus zyna, kaidas jaunkuņdzes uz jums staigoj. Tokš kaida bryute, kurai dīn-dīnā roksta vēstules ...

Jōņs: Bet kur jys pats aizgōja?

Mōra: Nazynu! Saceja, īškis uz relakcija pēc auzu. Runōja ari, ka tur byuškūt nazkaidi dzanyuli jau izgōjuši.

Jōņs: Cha-cha-cha! Tu, Mōra, vysu samaiseji, kai keiseli ar putru. Na dzanyuli, bet dzejuli. Tu zini, kas tys ir? Tōs ir saraksteitas dzīsmeņas kaut kaidam rakstnīkam.

Mōra (izīdama): Dzīsmeņ... dzebuli... auzas... Nu ka jau šytaidi pīna puikas raksteis svātas dzīsmeņas, kuras mes dzīdōtu, tad tys gon byutu par daudz!! Vylks zyn, kas ņyu nūteik? Laikam byus pasaulam beigas. (Izīt.)

Jōņs: Tad ari es īšu. (Jam capuri.) Jo manis kas meklēs, saceisi, ka asmu pi skrūdera ... Maņ tokš Jākuba kōzom jōsašyun jaunus svōrkus. (Izīt.)

Mōra (grīžās atpakaļ): Gopa ir ari nu šitō spryusla!.. Vysur kai eilyns lein... Oi, vajadzātu visim šim pīna puišelim lobas reikstes! (Izīt.)

VII skots. (Anna un Mōra.)

Anna (ar avīzi rūkā): Ai, kaidis dails dzejuleits! (Verās.) Raug, jō te nav? Kur jys ir aizgōjis? (Īt pi golda.) Te jys sēd, te roksta dzejuļus ... Cik goo tys labi, ka muna sirds pazyna taidu dōrgu cylvāku! Raug, tys byutu šausmeigi, jo jys mani atstōtu ... Es gon nu sōp'u nūmērtu. Te jō grōmotas. (Īt Mōra.)

Mōra: Kō jyus, kuņdzeit, šite meklejit? Svešā dzeivūklī!.. Kas zyn, kas atnōks nu piļsātas un te lūžņos pa goldu!

Anna: Cik rūpi! Vai nazini, ka maņ Kukara kungs īprīkš jan beja zynoms, kai tev?

Mōra: Tūmār tev gon jō nateik!

Anna: Maņ jō nateik? Tu tū runoj teišam, kas?!

Mōra: Nā, es nūpītņi runoju, kai ir!

Anna: Soki maņ eistu patīseibu, cytaidi es napačīšū?!

Mōra: Pacīssi, vai napačīssi, bet natiks tev jō! Tei ari na muna dareišona, bet Kukaram taida monta ir pylna piļsāta!..

Anna (pōrtrauc): Un tu patīseibu runoj?!

Mōra: Laikam vēļ īšu malōtu!.. Taču maņ par malim nikas namoksoj... Roksta vēstules vai simtim. Raug, ari tagad nav jō sātā!..

Anna (raudōdama): Raug, cik es nalaimeiga! Lobōk byutu jō myužam naredzējuse!.. Un tī dzejuli?! Jī maņ nav vajadzeigi... Taida bīza putra pīstrābta. (Plēš avīzi.) Lai pazyud vyss, vyss, vyss!.. (Raud.)

Mōra (izīdama): Nav gon pēc kō raudōt, taida vēja golvas. Ari šai zvērbuļa galveņai byutu ar lobu pōtogu jōnustiškōj mugoru! (Izīt Mōra, bet nōk Jākubs.)

VIII skots. (Jākubs un Anna.)

Jākubs (avīzi rūkā): Raug, jau jei manis gaida! Aneit, skotīs te ir muns dzejuļs nūdrukōts ... Un vyss paroksts. (Verās.) Kas tev? Tu raudi?! Klausīs, dōrgū Aneit, kōdēļ tu raudi? Tymā tai prīceigā breidī, kad muni dzejuli pyrmū reizi pasarōda plotā pasaulī, tu raudi? Raug, meilō, tai navar. (Apker ar rūku.) Naraudi, Aneit, es tevis teišam nasaprūtu, kōpēc tu raudi. Lobōk, sirsneņ, prīcōsimēs un nūdzīdōsim šytū dzīsmeiti?!

Anna (dusmē): Nūstu, nūstu nu nmnim! Tu nakrītnais cylvāks nadreiksti ni rūku pīlikt pi manis!

Jākubs: Uja, uja!.. Bet kōpēc tai?.. Kas taidis ir nūticis ... Vai kaida slirneiba?!

Anna: Tu nacīneigais! vēļ mani pīzūboj! Ak, es nalaimeigō, veļteigi asmu par tevim labi dumōjuse ... Es nalaimeigō!.. Tu aizmērsi sovus vōrdus!..

Jākubs: Bet Aneit, kū tu īdūmōji?

Anna: Jā, idūmōji... Pasoki kur beji?!

Jākubs: Es beju redakcijā, nūpērku, raug, avīzi... Nikur cytur.

Anna: Vēļ maloļ!.. Raug vysas kolpyunes runoj par tovim dorbim... Ari par tū, ka tev daudzi asūt piļsātā meilōkūs ... Raug ari nynleņ aizgōjis!...

Jākubs: Cha-cha-cha! Raug, te ir lels pōrprotums! Tys vyss ir mali, kū tev pīrunōja. Varbyut tev Mōra pļukšēja... Tici maņ, ka es nikō cyta nazynu, kai tevi tik ... Ari nagrybu par cytom dūmōt.

Anna: Vai tu tū vari, kū runoj, pastyprynōt ar zvārastu?

Jākubs: Bez kaidu šaubu!

Anna: Tad labi, bet... nu es tūmār pōrbaudeišu tovu mīlesteibu.

Jākubs (skumeigi): Un tu vēļ man natici?

Anna (prīceigi): Tycu, tycu un grybu byut myužeigi tova!

Jākubs: Bet vai tu manis namōnej?

Anna: Nā, meilū Jākubeņ! Es tūmār beistūs par tevim.

Jākubs: Lai tei baile, dōrgū, pazyud ... Byusim vysod draugi leidz nōvei, bet ņyu maņ ir gon jōsasōc pi mōceibom, jo pat šudiņ skūlōtōjs rōja!

Anna: Nu tai, tai ari es grybu pasamōceit... Bet...

Jākubs: Tad īsim pastaigōt uz dōrzu, bet tad obeji pi dorba.

A i z k o r s.

Pi ōrsta

Jūks vīnā cēlīnī. (Nu nasenejōs pagōtnes) Nūteik lauku slimneicā.

Ō r s t s 55 godus vacs.

J ā k u b s zemnīks 50 godu.

F e l d š e r s 40 godu.

O n t o n s zemnīks 35 godu.

S l y m ō s ī v ī t e 30 godu.

I skots (Ōrsts vīns.)

Ōrsts (sēd pi golda un skotos rēkinu grōmotā): Hm! Gryuti laiki atnōce! Ļauds ar vīnu palīk napanasamōkī un skūpōkī. Piprosa ōrsteišonas, bet poši tik cīti, ka gryuši ir īkasēt kaut pōrs latu nu tīm. Kotram gribīs lobu leidzekļū, bet kū gon jī maņ īdūd? Dažs īlīk rūkā lati pīci, seši, bet desmit ļūti reši, ļūti reši... Pat vītejais pravests pōrmat, ka slimneica nūlaista, nav teireibas, kōrteibas ... Bet kai lai tū īvadu? Izdūt nu vaļdeibas vysus paradzātūs leidzekļus, tod pošam napaliks ni santima. Bet raugi izdzeivōt tikai nu olgas ... Taču ir naīspējams! Bet atraunūt nu prōduktim, medicinas leidzeklim ... samozynōt apkolpōtōju skaitu?!.. Raug, mēnesī jau atlīk prōva sumeņa!... (glaudeidams bōrdu). Zynoms tod jau cyta padareišona (Īt zemnīks).

II skots. (Ōrsts un Jākubs.)

Jākubs: Loba dīna, doktora kungs!

Ōrsts: A-a, sveiki, sveiki Laizana kungs!... Kai jyusu sīva, kas gulēja slimneicā, vai vasala, stypra?!

Jākubs: Paļdis Dīvam, nikas, leidz šam ir vasala, stypra!

Ārsts: Nu, redzi, bet ļaudis runoj, ka es namōku cylvāku izzōļōt, tūmār jyusu sīva ir vasala, izzōļōta?

Jākubs: Na, doktora kungs, tei nūmyra trešā dīnā, kai nūvežu uz mōju, bet ņyu appreceju cytu!

Ārsts: Ak tai? (Kauneigi.) Bet kas ņyu jums kait?

Jākubs: Tagad asmu pats slyms ... Maņ ļūti sōp golva!

Ārsts: Lyudzu sēstīs uz beņka (apsaver slymō). Nu nīki, Laizana kungs, jums vīgla nervu slimeiba.

Jākubs: Vīgla nervu slimeiba? Labi jums, doktora kungs, jūkōt. Es vakar tik kū nanūmyru ... Jo jau navarit dūt dzeidynōjušu leidzekļu, tod dūdīt kaut taidus kai parņ sīivai, ka es otrōk nūmērtu!

Ārsts: Kū jyus runojit? (Bōrgi.) Par taidim vōrdim es jyusus cītumā varu pasādynōt!

Jākubs: (skorbi) Jā, jā, ņyu patīseibu pasacejat. Jyus teišam namōkit zōļōt nabadzeigūs zemnīku, bet cītumā voi lobōk pasaceit kopā, tod otri mōkat paguldynōt (izīt).

III skots. (Ārsts, tod Feļdšers.)

Ārsts (vīns): Ka viņu eļnes gaņki parautu!... Tik rups un duls (dūmoj). Tūmār viņš taisneibu teice ... Patīši, pi mums, slimneicā nivīns nabadzeigais nasadaboj veseleibas ... Bet tī, kas maņ kaut kū atvad?... Ari na visi... lelōkō daļa brauce uz Abramū keiseļa āstu.

Feļdšers (īdams): Sveiki, doktora kungs!

Ārsts: Sveiki, feļšera kungs!... Kai myusu sliminīki?

Feļdšers: Šūnakt divi nūmyra.

Ārsts: Pat tai? Bet kai tys trešais, kuram vakar devu zōles?

Feļdšers: Trešais atsateice vakar zōles dzert un palyka dzeivs.

Ārsts: Tys napavysam labi!

Feļdšers: Jā, gon!... Ar tū var iznōkt ļūti naveikli!

Ārsts: Kas tad?

Feļdšers: Tys trešais ir dīzgon ītīpeigs un šūreit jau šū lītu un gadejumu asūt paziņōjis uz Reigu un myuisus apvaiņōjis. Var atbraukt revizija un izmeklēšonas veiri ...

Ārsts (baileigi): Revizija?! Bet pi mums vysur nakōrteiba, nateiri. Slimineicā ōrkōrteigō nakōrteiba! Bet kēkī taidis gaiss, taidis skōbums, ka pa visirn koridorim ejūt ir joaizbōž dagunu ar vati.

Feļdšers: Es vakar dzērdēju, ka Šmuidu Justiņš ari ass īsnēdzis lyugumu uz doktora par nakōrteigu jō sīvai bārna sajimšonu, tōs sakrateišonu un bārna nūnōvēšonu!...

Ārsts: Ka valns parautu, tū Šmuidu!.. (Baileigi.) Var iznōkt slikti... Bet tu verīs, turi mēli aiz zūbim. Revizijas veirim ir jōsagatavoj lobus kukuļus un labi jōuzjam ... Bet tagad jōsaceļ vysu slimineicu kōjōs ... Daboj strōdnīku, lai pīvad granta slimineicas pogolmā un aizber tōs nateireibas ... Pīsoki izmozgōt greidas un kēki... Nūpērc «Geiša» pulveri un iznycynoj vysu kustūni... Ari sliminīkim ir jōīgōdoj teiras drēbes ... Vysu, vysu jōdora kai otrōk! Rang, revizija var īsarast nagaidami un otri... Nōc, draugs, otrōk!.. Bet es stōšūs pi rēkinu grōmotom... Tōs nav vastas jau vairōki mēneši... Un apteka!...

Feļdšers: Tū gon var izdareit, bet maņ tokš vajaga naudas...

Ārsts: Pajem nu slimneicas kasas un ej. (Feļ. izīt.) Nazkod tai nabeja ar mani. (Namīreigi.) Vairōk ryupējūs par ļaužu veseleibu, kad nabeju precējīs ... Bet ņyu? Jā, ņyu. pasaļōvu montkōreibai un vyss īt kai pa dyumim ... (Dūmoj.) Raug, jau daudz cylvāku ir nūmyruši teišam nalaikā, pasateicūt munai kōreibai un nūlaideibai... Bet kas maņ par tū, ka tik vaļā sprukt nu revizijas un palikt teiram. Tod otkon varēs sovu šefti dareit nu jauna. (Īt Ontons.)

IV skots. (Ārstis un Ontons.)

Ontonis: Sveiki, doktora kungs!

Ārstis: Ej prūjom! Maņ šudiņ nav laika!

Ontonis: Gūdōtais doktora kungs, es atvežu ļūti slymu sīvu, lyudzu apsavērt?

Ārstis (dusmeigi): Es reizi tev saceju, ka šudiņ asmu dorbā ... Atvessi reitu vai pareitu!

Ontonis: Bet jei ir ļūti slyma ... «Pažalosta», doktora kungs, pījemit šudiņ?

Ārstis (dusmeigi ar kōju cērsdams uz greidas): Ej ōrā! Atvessi reitu!

Ontonis (lyudzūši): «Pažalosta», jemit cik gribit, (dūd 10 latu.) tikai lyudzami apsaverit šudiņ un dūdīt zōles, jo leidz reitam jei var nūmērt.

Ārstis (pasavēris papeirā): Tev soku, ka šudiņ man nav laika. Nu labi, ved viņu šur. (Zemn. izīt.) Desmit latu, tūmār nauda! Labi, apsavērsu uz ōtruma un dūšu miksturu ar aspirinu vai chininu un lai brauc mōjōs. (Īt Ontons ar slymū sīvīti.)

Slymō: Oi, oi... ak, pfu ... u, u ... oi, oi, kai gryuts!

Ārstis: Sādynoņ jū uz benča!

Ontonis (sādynoņ): Ļūti slyrna, doktora kungs, tikkū īvytku kamarī.

Ārstis (apsaver): Nīki, vōja nervu slimeiba un drusku korstums ... Idūšu zōļu.... vyss pōrīs ... byus vasala ...

Slymō: Oi, oi... maņ... ak, te .. dur sōnā. (Rōda.)

Ārstis: Uz sōna liksi soltu kompresu un dzersi zōles pa golda karyutei par kotru stuņdi un vēl pījimsi trejs pulveri dīnā. (Uz Ontonu.) Tagad vari jū pajimt un izvest prišķambarī un tad ōtri atnōc pēc zōlem.

Ontonis (jam sīvu): Īsim taišni uz rotim ōrā, jo te slimineicā ļūti gryuts gaiss. (Izīt.)

Slymō: Oi, oi, oi... ak, uf ... (Izīt.)

Ārstis (lej butelē miksturu): Šytūs pavadejis, aiztaiseišu durovas un vairōk ni vīna napījīmšu ... Tokš jōnūkōrtoj rēkini un cytas lītas, var vēl revizija uzbrukt un vysu putru atrast. (Īt Ontons.)

Ontonis: Vai jau, doktora kungs, zōles ir sagatavōtas?

Ārstis: Jau gotovas!

Ontonis: Jemit, doktora kungs, cik jums vajadzeigs, tik ka byutu lobas zōles un paleidzātu.

Ārstis: Vai gon es asmu kaut vīnam slyktas devis? Es jau visim dūdu tūs lobōkūs leidzekļus ... Jem šū buteli un puļverus ... Tī moksōs seši lati... Tik naaizmērst kai tūs lītōt. (Jam naudu.) Tagad lyudzu braucit mōjā, jo maņ ļūti steidzeigi jōnōk prūjom. (Izīt.)

Ontonis (vīns): Bez naudas nikur ... Tokš ōrstim vaļdeiba moksoj... Bet nadūsi, nav laika!.. Ak jau tai gon nūteik kai ļauds runoj: «Nu vīna vucyna plēš divi ōdas.» Mums jōmoksoj nūdūkli vaļdeibai un jōmoksoi ari visim vaļdeibas veirim, kai doktorim, mežzinim, kōrteibnīkim ... Vōrdu sokūt, kur vīn īsi, tur ari kaut kū jōdūd ... Napasmēreisi, — nabrauksi: čaikstēs un gaudōs rotī... Ek-ja! taida jau ir myusu laikūs pasaulī taisneiba. (Izīt.)

A i z k o r s.

Jaunais politiks.

Komedija divūs cēlņūs.

J u r s, jauneklis 25 godu.
J ō ņ s, Jura kaimiņš 23 godu.
J e z u p s, ari kaimiņš 30 godu.
M ō r a, Jura kolpyune 20 godu.
M a d a ļ a, 20 godu.
J o s e ļ s, žeids.
P u i s ā n s.

I skots. (Jurs vīns.)

Jurs (staigoj): Kai rōdōs, es šudiņ pogostā labi vīn klīdžu. Hm, tys maņ labt un veikli veicēs... Nu ir, raug, maņ, kai sokōs, reikle, pateikt Dīvam, navaru žālōfīs. Kad runōju pogosta teļpōs, pat lūgi dōrdēja ... Teišam jau manis partijā napījimtu ... Raug, tim Reigas kungim Tarsunim un Deznim vajadzeigi lob blōvēji. Jī tokš tagad braukoj bolsu zvejōtu ... Zynoms, es jau gon mōcēšu tim zemnīcenim pīrunōt daudzi kū. Sūleišu zemi... yudini... 8 stuņdes dorba ... Vysu, vy-su pīsūleišu. Vālōk, kas maņ par bādu... Es jim runōšu: «Tautīši, ņyu atnōce laiks, ka mes asam breivi piļsōni.» (Syt durovōs.) Kas tur taid s nōk? Ka jū vilki nūrautu! .. Lyudzu!..

II skots. (Jurs, Jōņs.)

Jōņs: Sveiks, draudzeņ!
Jurs: Sveiki, vasali kaimiņ! Kas tevi te nosoj dorba laikā?
Jōņs: Tokš šudiņ svātdīna! Kas, vai es tev pōrtrauču cērcinim spredikēt?
Jurs: Kū tu muļkoj? Kū tys nūzeimoj «redikēt»?
Jōņs: Tu Juri, esi vai kūrls, vai palicis leidzeigs ezeļam, pat nadzērdi, kū runoju un nasaprūti progresa vōrdu. Tu tokš deklamēji kai pastors nu kanceles.
Jurs: Es pat napadūmōju «klamēt», bet runōju. Tu, Jōņ, laikarn šudiņ esi ticis pi kumuškas: taidus vīn amerikāņišu vōrdus izrunoj.
Jōņs: Cha-cha-cha! Es pīdzēris? Bet tu šudiņ, Juri, gon izarōdi taid s sovaid s. Vai tikai tevis kaida Madaļa nav ar driginem padzirdējuse?
Jurs: Lyudzu napīzūbōt mani tik daudzi un par tū Raibūs Madali ari napōrmest. Naasmu jau es kaid s gonu puika, bet jau sastōvu partijā!
Jōņs: Partijā? Bet nu kura laika?
Jurs: Nu tō laika kai Jezupata ar Valodzi Rēzeknē nūdžere kōzas. Tur tī mani labi padzirdēja un vēļ atzeimēja maņ olgu, bet tūs draugi man izlobōja «garmošku» ...
Jōņs: Kū tu dareisi, īstōjīs partijā?
Jurs: Kū dareišu? Nu tū pošu, kū visi citi.
Jōņs: Taču tevis ministra gūdā naīceļ s.
Jurs: Es byušu par agitatoru!
Jōņs: Ak tai? Nu, brōleit, myusu laikūs agiteit ir naīteicama līta... Vēļ tevi kur uz tērga laukuma var apmātōt ar sapyvušom ūlom, vai tomatim.
Jurs: Oi-oi-oi! Ar sapyvušom ūlom? Tu nadzērdēji, kai es šudiņ pogostā klīdžu?
Jōņs: Klīgt un rnaurōt mōk ari vērši, bet kas tur lobs?
Jurs: Baileigī beistas ari vērša ryukšonas.

Jōņs: Bet drūši sadūd tam par rybom! Bet kū tu panōksi, tevis taču nivīns nasaklauseis.
Jurs: Tū redzēsīm!
Jōņs: Pītiks, kaimiņ, par taidom lītom runōt, soki lobōk, nōkušais ministra kungs, vai šūvokor īsi uz balleiti?
Jurs: Nā gon, naišu!
Jōņs: Kōpēc? Tur tokš byus Raibūs Madaļa, varēsi pašīberēt!
Jurs: Nav laika, ir šū tū jōpalosa, jōsasagatavoj uz agitaciju...
Jōņs: Teišam tu gribi par oratoru braukt?
Jurs: Kaidu tur tev ratoru, es braukōšu agitēt, maņ tokš Jezups un Deznis pīsyuteja vasalu literaturas nostu.
Jōņs: Es dūmōju, ka tu jūkoj, bet ņyu radzu, ka esi goņ reizi klivis par nalaimeigū cylvāku. (Īt Jezups.)

III skots. (Tī poši un Jezups.)

Jezups: Sveiki, Kurma kungs! (Snādz rūku.) Raug, Janka ari te? Vasali. (Verās.) Kur tai sasapūsis, vai teišam kur svōtūs? Pat lyupas esi sorkonas pīzīdis.
Jōņs: Vai es? Es uz balli.
Jezups: Kur tad tei balle nūtiks?
Jōņs: Pi Striču Andriva ... Brōleit, īsim, tur labi palaksteisim.
Jezups: Maņ gon grybātūs nūit, bet asmu nūguris: tikkū nu Rēzeknes atnōču!
Jurs: Tu beji Rēzeknē?
Jezups: Beju.
Jurs: Kū tur loba dzērdēji? Vai beji īgōjis pi Joskas veikalā.
Jezups: Beju.
Jurs: Vai Joska napraseja kū par manim?
Jezups: Runōja gon.
Jurs: Bet kū jys runōja?
Jezups: Kas tev par dareišonu, kū mes runōjom!
Jōņs (smejās): Tu, Jezup, nazini: Jurs ir jēmīs par agitatoru un Joska tam moksoj olgu. Redzi ņyu Jurs tiks ōtri ministra gūdā.
Jezups: Tai? Tod pīdūd, brōleit... Bet kad tiks ministru krāslā naaizmērst ari par mani. Mes jau obeji mōkam tū zemeiti art un ecēt, tad jau obeji zemkūpeibas ministrijā!
Jurs: Kū tur nīkōtīs... Lobōk pasoki vai tev nadeve kaidu papeiru atnest maņ?
Jezups: Nā, nōkušais ministra kungs!
Jurs: Bet vai Joska napraseja, kū es mōjōs doru?
Jezups: Kai tad, praseja.
Jurs: Un kū tu?
Jezups: Es atbiļdēju, ka tu šymōs dīnōs esi vōjprōteibas slimeibu dabōjis. Soku, staigoj vīns pats pa teirumu, ranoj, ar rūkom un kōjom ... un ...
Jurs: Raug, oplomis! ar taidu runu. Vai teišam tu jam runōji?
Jezups: Runōju.
Jurs: Ōrprōteigais! tokš tu vysu šefti maņ izjauci. Kai tu atsadrūsynōji tai runōt?
Jezups: Taču tu teišam tai dori!
Jurs: Tu eistais teļa purņs! Es prōtu zaudēju? ... Es tiik mōcūs agitēt, tys ir cylvākirm runōt. Bet tu jau nīkō nasaprūti. Laikam esi mežā pīdzimis un pasaulā naesi redzējis!

Jezups: O-o-o! es ļaužu naasmu redzējis? Pat tevi redzēju, kai pa meža moiu staigōji rūkas svaideidams, tad kōpi uz calma un bļōvi vai «gvaltu!» Nu, brōļ, tūmār natiksi ministrūs, vari kaut nūmērt klīgdam!

Jurs: Lyudzu maņ par tim ministrim napōrmest... Es par tū ari nadūmoju... Es asmu sūlējis agitēt tōpēc, ka maņ sūlej lobu olgu...

Jōņs: Lic molā, Juri, šū najaukū omatu, īsim lobōk uz balleiti.

Jezups: Bet par kū tu agitēsi?

Jurs: Zynoms par tim, kuri maņ moksoj.

Jezups: Kas tev moksoj?

Jurs: Progresivōs tautas apvīneiba!

Jezups: Bet kas eisti ir tōs apvīneibas vodūni?

Jurs: Myusu pošu tautīši, Jōņs, Jurs.

Jezups: Raug, kaidis pōrsteigums! Tokš Jurs un Jōņs ir komunisti un Oņte ari tur Krīvijā ilgi ar tim draudzējis.

Jurs: Maņ vīna olga, tī sevi sauc par progresu!...

Jōņs: Juri, vai tu zini, kas ir progress?

Jurs: Zynu, tys zeimoj īt uz priķšu.

Jezups: Bet leidz šam tu gōji atpakaļ, ačgōrniski?

Jōņs: E-e draugs, pavysam na tai, maņ vīna sīvīte stōsteja, ka progress nūzeirnoj. taidu napavysam teicamu slimeibu. Un tei vairōkūs gadejumūs nūteikūte ar tim, kuri stipri klīdzūt.

Jezups: Kas tei par taidu slimeibu?!

Jōņs (klusu Jezupam ausī): Vai ņyu saprūti?

Jezups (smejas): Ka jū lyga! Pfu, pa valnim ar taidu slimeibu. (Uz Jōni.) Īsim, brōli, prūjom, cytaidi ari mes varam saslimt.

IV skots. (Jurs vīns.)

Jurs: Aizgōja tī čvingli prūjom. (Dūmoj.) Bet jo tys Jezups patīši byus Joseļam pīrunōjis par manim, natiks nūsapeļneit. Patīseibu sokūt, maņ vīna olga, lai tī cylvāki bolsoj, par kū kas grib ... Maņ golvonais sajimt apsūleitū naudu un rudiņ precētīs. (Dūmoj.) Ja tur uz balleites tokš byus Raibūs Madaļa... Kai es jū mīļoju ... Nā, jōnōk ari maņ, vēļ šī diveji čvingli var Madaļai kaut kū pīrunōt. (Īt Mōra.)

V skots. (Jurs, Mōra.)

Mōra: Kur tad saiminīka jaunskungs tai ilgi staigōja?

Jurs: Kas tev par dareišonu! Kur beju, tur vairs naasmu!

Mōra: Maņ jau tur moza dareišona, bet tev pošam gon byutu jōpadūmoj par saimesteibu. Raug, kaimini jau: vysu apjēme, bet tev uz laukim vyss zyud, es jau vīna nikō navaru īspēt.

Jurs: Es ari staigōdams maizi peļneju. (Valk mētelī.)

Mōra: Tad pajem sovā vītā puisī, kas teirumā strōdōs, lai nazyud tys, kū Dīvs ir izaudzējis!

Jurs: A-a par tū byus jōpadūmoj. (Īt uz durovom.)

Mōra: Kur tad otkon? Jau vakariņōt laiks.

Jurs: Īšu uz Striču Andrivu, tur šūvokor ir balle!

Mōra: Tev jau na balleite, bet Raibūs Madaļa prōtā!

Jurs: Teišam, Mōr, tu atminēji, es Madali mīļoju, ļūti mīļoju.

Mōra: Tev Madaļa pateik, bet nateik!

Jurs: Kōpēc nateik?

Mōra: Tū precēšūt bogōtais Strupaušu Bronislavs.

Jurs: Kas tev tūs nīkus ir īrunōjis?

Mōra: Es dzērdēju, ka Jezups ar Jōni runōja, dzē Juram Madaļas natikšūt.

Jurs: Lai jī rauga, kū runōjuši. (Sōnim.) Jī teišam var Madaļai kū pīrunōt, jei jau i tai solti verās uz manim. (Bolsā.) Bet tu, Mōr, turi mēli aiz zūbim. (Izīt.)

VI skots. (Mōra un Madaļa.)

Mōra: Leidz kai pīburtais teikoj pēc tōs Madaļas. Raug, jau divi godi kai strōdoju, kūpu jō saimesteibu nu reita leidz vālam vokoram, skraidu vīnā skrīšonā, bet jys vys pēc tōs Madaļas. (Dūmoj.) Ak, es nikō vīn nažālōtu, ka tik varātu jū nu Madaļas atškērt... Tod jau jys tyktu gon maņ... (Īt Madaļa.)

Madaļa: Vai Jura nav mōjā?

Mōra: Tovu breiuumu, pat nasasveicyno!

Madaļa: Es prosu vai Jura nav?

Mōra: Redzi, ka nav!

Madaļa: Bet kur jys ir?

Mōra (rupi): Vai es zynu, kur puiši staigoj. Jēmēs īt ballē pi Strīču Andriva!

Madaļa: Tu malo, es beju ballē, bet jō tur nav!

Mōra: Tad jau byus nūgōjis cytas Madaļas maklātu...

Madaļa: Kai tev kauna nav? Kolpyune byudama karīs saiminīkam koklā. Raug, visi cīmā runoj, ka Mōra Juram koklā karūtēs!...

Mōra (dusmeigi): Mōra kerās Juram koklā, bet Madaļa bikšu storā! Kura tad gūdeiga tāva meita tai dareitu kai tu, skraidī cīma puišu maklātu. Byutu kaut ļaužu kaunējusēs. Jau visi cīma puikas dzīd:

Madaļai ir pīcas dīnas,
Uz Jureiti staigojūt,
Uz Jureiti staigojūt,
Cīma suņus tronkojūt...

Madaļa: Bet tevi vysas cīma sīvītes sauc par Jura sīvu! Jau jēmēs ar plōcinim īt...

Mōra (dusmē): Ej prūjom, cytaidi ar sumozgom aizlīšu acis.

Madaļa: Ak jau ar taidu pasauļa klaidūni nagrybu pat runōt. (Izīt.)

Mōra: Tūmār tu Jura nadabōsi!... Navar, raug, bez Jura ni vīnas dīnas pavadeit... Taidu čyušku byutu jōnūzōļoj... Lai tik atnōk čigonīte, dūšu vasalu vepra gaļas škinki un Jurs byus muns... Jys jau nava ari vysā solts pret manim. (Īt Joseļs).

VII skots. (Mōra un Joseļs.)

Joseļs: Sveike, Mōre! Voi Jure ir moje?

Mōra: Kū tu, Joseļ, ar Juri dareisi?

Joseļs: Nu manim vine vajadzeige, ir vine lele dareišone.

Mōra: Tod atnōc reitā, bet vokorūs gon nastaigo!

Joseļs: Uī, More! tu naesi taide dusmeige. Bet tu kloise, ku es tevim teikse: kad Jure pornoks moje, tu jam teikse, ka reite ikš piļsate vina gaides vine subjekte, kas jam dos to proklamacije un visi cite agitacije materjale!...

Mōra (saraun placus): Es to, Joseļ, gon pasaceit navareišu, jō nasaprūtu, kū tys vyss nūzeimoj: seviški tī nadzērdātī vōrdi: Subekts, Agitacijas, Klamacijas ... Lobōk tu pīroksti un atstōj uz golda...

Josels (jam un nūsasēdis roksta): Tik tu, More, napīmerst jam šite nūdut u:n teikse, lai Jure reite boite ikš mune moje.

Mōra: Labi, labi, es jau tū izdareišu!

Josels: Ar Dive, skaiste Morine! Sveike! (Izīt.)

Mōra: Sveiki, sveiki!... Kas Juram kūpeigs ar šytū žaidu! Un kū tī vōrdi nūzeimoj: Subekts, Agaciija, Klamacija, Mateveļ? ... Nā, ņyu cylvaks pat mēli var salauzt, izsokūt taidus nadzērdātūs vōrdus ... Pat lyugšonu grōmotōs vyss pōrmaineits ... (Dūmoj.) Kas tūs žaidus var saprast... Laikam kaidu sorku Juram svōtoj... (Dūmoj.) Nazynu, cik tim ļaudim ir patīseibas, kad tī runoj par puišķinu pīvilķšonu.. Nudi, nažālōtu čygōnītei pus sovas olgas, ka tik Juri varātu īmontōt... Tagad asmu kolpyune, bet tūlaik byutu saimineica... Šudiņ pi cīma mežeņa nūsamete čigōni... Raug, ka ņyu atnōktu kaida guļdra čygōnīte ... (Dūmoj.) Reitu kai Jurs nūīs uz Rēzekni, tai es tyuleņ uz čygōnim... Ir jōpamēginoj laimes; kas gon zyna, varbyut ir tymū patīseiba, kū ļaudis runoj... Bet kū tys žyds murdēja par agicijom, Klamacijom... Laikam kaida Agata, Klaudija... Saprassi tū nūlōdātū žydu!.. (Klausōs). Tur kaut kas nōk (īt čygōnīte).

VIII skots (Mōra un čygōnīte.)

Čygōnīte: Vasala, sveika, muna žubeite, vai navarātu pi te vis nakts mōju dabōt?

Mōra: Oi nā! Asmu kolpyune un navaru atļaut. Nōks saiminīks mōjā, tod myusus obejas izdzeis laukā.

Čygōnīte: Bet kur tod, munu cōleit, saiminīks?

Mōra: Aizgōja bryutes maklātu!

Čygōnīte: I-i-i ! Bryutes maklātu? Vai gon tu, bolūdeit, jam navari byut par bryuti?

Mōra: Nā, lobōk tu, čygōnīt!

Čygōnīte: E-e-e! Maņ ir sovs čygōns, bet tev nav nikaida!

Mōra: Viņam ir daudzi lobōku un bogōtōku, bet es kolpyune.

Čygōnīte: Tu, žubeit, byusi tei lobōkō! Īdud maņ, cīlaveņ, galeites, svīksteņa, krējumteņa, tod es tev jū ītaiseišu ... Nudi byus tovs!

Mōra: Ei nu ei! Maņ rōdōs, ka tys vyss ir nīki!

Čygōnīte: Nīki? Lai ir ari nīki, kad jau tu nagribi byut par saimineicu, tod tovu vītu sajims cyta meitine. Voi gon tu vīna slopsti pēc Jura?

Mōra: Kas sajims? Varbyut Raibūs Madaļā?

Čygōnīte: Nu redzi, tu jau poša tū zini... Nu pasoki, cīlaveņ, kōdēļ pasaļaut tai Raibūs Madaļai? Jei ir pulku nagleitōka par tevim ... Raug, bērneņ, tev vaidzeni kai rūzeites zīd, bet Raibūs Madaļai ir teišam seja raiba.

Mōra: Tūmār Juris teikoj pēc Madaļas!

Čygōnīte: Aizmērss, bolūdeit, Madali, jo es stōšu klōtu vīnā ocumirkli... Nudi aizmērss!...

Mōra: Un kai tu šytū izdareisi?

Čygōnīte: Ei vīn, cīlaven, atnes galeites, svīsteņa, krējumteņa. Esi jau drūsa, Jurs byus tovs!...

Mōra: Nazynu voi tu tai izdareisi kai runoj?

Čygōnīte: Nu redzi, nu redzi, vīņa beistās!... (Mōra izīt, čygōnīte apsaskota un jam lelū lokotu, līk sev padusē.) Kai gon ņyu Mōrai tu Juri lai ītaisu? Muļķeites tōs meitines tic čygōnītes malim ... Bet maņ laimes mōmuleņa šudiņ paleidz... Ak kaidas meitas ņyu, tik apsūlej jom sadabōt veiru, tod byus vysa gona ... Raibūs Madaļa ari par šū pošu Juri maņ šudiņ īdeve vasalu. škinki un ņyu sajemšu nu Mōras. (Mōra nas ākinki.)

Mōra: Raug, škinkis ir klōt, bet pyrmōk pasoki, kai Juri man ītaiseisi, tod tev dūšu šū škiņki? ...

Čygōnīte: Re, re, kaida tu gudra! Tu gribi nu manim atjemt maizes gabaleņu. Es tev tū pastōsteišu, tod tu cytas izmōceisi un maņ nikas nadūs pat maizes gabaleņa. (Izjam nu kabatas mozu buteleiti.) Verīs te ir tōs breineigōs pilīnes. Tu pajem tōs, munu cīlaveņ, palic sev zam spylvyna šū vokor, bet reitā kai Jurs mozgōsīs īlej tōs yudinī, tod redzesi kai Jurs tevi mīļōs, kai pēc tevis skraidēs, kai teleits pēc gūteņas ... (Dūd Mōrai.) Un vēļ munu cōleit, pajem vīnu dvīli un tū apkyupynoj ar sovu motu picēņu un dūd Joram tymā nūsaslauceit... Nudi jys pīlips pi tevis kai lapeņa pi slapņas mīsas...
Mōra: Nu labi, sajem sovu olgu un ej prūjom, jo cycaidi var myusus saiminīks sakērt...
Čygōnīte: Nasabeisti, cīlaveņ, es nivīnam nastōsteišu. (Līk gali kulē.) Cylvaks mīļoj, dzeivoj zam vīna jumta, komojās, bet tys tik mežā verās ... Ņyu, bērneņ, esi mīreiga, vēļ reit tevi Jurs nūskupsteis... Sveika, jaukō pučēite, dzeivoj laimeigi un kōzōs mani īlyudz.

IX skots. (Mōra vīna.)

Mōra (prīceigi lykdama buteli zam spylvyna): Ņyu, Jureit, ar šū vokoru tu aizmērssi Raibūs Madali... Un es (sysdama ar plaukstīm par sōnim) byuīšu poša saimineica. Tūlaik ari Jurs nabyus taidis klaidūņs, bet sēdēs mōjā. Es jū mōcēšu savaļdeit. Muļkeiba gon beja nu munas puses, jau seņ varēju šytū izdareit. Byutu ogrōk čygōnītes palyuguse, tod tik ilgi maņ navajadzātu cīst... Bet kai es byušu laimeiga, kai prīceiga ... Cik korsti mīļōsu sovu Jureiti... nu vysas sirds mīļōšu ... Maņ tagad tai prīceigi pi sirds, dzīdōt viņ gribīs (dzīd):

Es sovūs i bōleņūs
Skanādama vīn staigōju;
Vai redzēt i paredzēju
Kaimiņūs i orōjeņu. (Īt Jurs.)

X skots. (Mōra un Jurs.)

Jurs: Raug, kai pi tevis prīceigi šūvokor, lobōk kai ballē!

Mōra: Vai tad maņ vysod jōraud? Tūmār tev tur beja lobōk, kai vajadzeigs!

Jurs: Kaidis maņ tur lobums?

Mōra: Raug, taču Madaļa beja pi sōnu. Jau beja atskrējuse šur tevis maklātu!

Jurs: Ej tu pūrā ar vysom Madaļom. Maņ tagad ar tom nav kod amizētīs ...

Mōra: Tad jau tev golva pōrpyldāta ar Agatom, Klimcem, Klamacijom!... Tikkū Joseļs beja atbraucis un saceja, ka reitu tev jōteik piļsātā pi jō ... Ku jys cytu runōja es gon nasaproto ... Pīminēja Subektus, Agicijas, Klamacijas un daudzi kū vēļ... Byus gon tev tur sīva, kuru žēids īsvōtōs.

Jurs (smejās): Tu, Mōr, nikō nasaprūt! Žēids pavysam kū cytu runōja, bet tu vys par tū svōtōšonūs un preceibom. Žēids runōja par agitaciju ... Tys zeimoj, ka es ņyu braukōšu pa tērgim un atlaidom un byušu par agitatoru!

Mōra: Pa atlaidom? Tu, Juri, laikam esi prōtu zaudējis! Kū tu pa atlaidom braukōdams dareisi? Vai dūmoj byut par kringeļu pōrdeveji vai par goreidznīku?

Jurs: Es kai reize uz atlaidom runōšu pret goreidznīkim.

Mōra: Taidā gadejumā kas tad tu. byusi? Laikam par ančakrystu.

Jurs: Zini tu daudzi kū! Tūmār moksa byus loba.

Mōra: Bet kū tu dareisi uz atlaidom, tokš tu Dīvu lyugt namōki un galeigi nagribi?

Jurs: Es runōšu ļaudim, ka bolsōtu par progresivōs tantas apvīneibu un ka natycātu goreidznīkim.

Mōra: Šytō vīn tryuka, lai izpiļdeit ančakrysta lūmu. Nā, Juri, tai dareidams tu: sagaideisi lelu nalaimi. Pat Madaļa tevi atstōs.

Jurs: Tur na tova dareišona. Rauigīs sovu omotu izpīļdeit. (Izīt.)

Mōra: Teišam kai apbūrtais!... Nā, tagadejū pasauli gryuti saprast. Kū gon tī cylvāki ir sadūmōjuši dareit? Uz bazneicu nastaiļoj, bet, raug, braukoj pa atlaidom un agitej... Raug, jys runōs lai goreidznīkim natic... Nu kam tad tūlaik ticēt, jo goreidznīkim naticēt? Byus ari gudreiba tim, kuri ticēs taidim pīna puišelīm ... dzārojīm ... ančakrystu kolpim!... Nā, ilaikam jau byus pasaūlam beigas!

A i z k o r s

Ūtrais cēlīns turpat.

I skots. (Mōra vīna.)

Mōra: Byus mani čygōnīte pīmōnējuse. Tūlaik saceja, ka Jurs pēc manis skrīs, bet jys pat nadūmoj meila vōrdeņa pasacēt. Teišsam jys ir sovaids. Pat Madali ir pīmērsis ... Šam dzē tagad Madaļas vītā asūt kaida tur politika... Kas tei par politiku? Vai kaida Rēzeknes pīlsētneica, vai nu kaida cyta padareišona. Saprūt ņyu tūs puišus. Šudiņ ari aizbrauce uz atlaidom. Byus redzēt, kaidis grīzsīs mōjā ... Varbyut otkon vyss nūsazīdis dubļūs, vai mīlēs, kai aizvakar. (Dūmoj.) Nā, Mōreņ, varbyut ari tev byutu lobōk vīnai, nakai slōpt pēe taida veira, kaidis ir Jurs. Lai Jurs precejās ar tu politiku.... Tū vysu tys nūlōdeitais Joseļs dora... Vīnaidi jys te braukoj. (Īt Joseļs.)

II skots. (Mōra, Joseļs.)

Joseļs: Lobdin, skaistō Moreņ! Voi Jure mojē?

Mōra: Bet kū tu pi tō Jura pīsasēji un vīnaidi šur braukoj?

Joseļs: Ui Morine! es nimoz nabraukote, jo tu nabyutu tik skaiste!

Mōra: Ej ōrā, nakrītņais žeids!

Joseļs: Ui kaide tu dusmeige, mune Sore ir pavysam sovaide. Es teikse Jurira, lai jys teve neprece!

Mōra: Jurs manis bez tovas mēles naprecēs... Ari es naišu pi Jura.

Joseļs: Voi tu tai dumoje? Voi zine Mor, jys manim aizvakar teice, ka Raibe Madale ju jou ir atstojuse... Tu zine, ka Madale precej bogote cylvake nu cite pogoste.

Mōra: Tad jys atrass vēļ cytu taidu Madali. Un tu jam tokš kotru dīnu svōtoj dažaidas politikas...

Joseļs (sōnim): Ui muļke bobē, vine politike tur par meite. Taisneibe gon, More, tei politike ir taide lite, ka vise, kas pi tos teik, pazaudej prote, bet par sive gon tei navar boit!...

Mōra: Un tu ar tū Juram ari esi sajaucis prōtu?

Joseļs: Tu, More, nasabeiste, Jure bois tove ... Tik tu jam teikse, ka reite aizbraukte pi mane. Tur jys sajims daudzē naude, bois ar ko koze taiseit... (Īdams.) Sveike, skaiste Morine ... Adiu. (Izīt.)

III skots. (Mōra un Jōņs.)

Mōra: Raibūs Madali svōtoj kaidis bogōts jauneklis, tai teice šys nakristeitais žeids. Labi gon byutu ... (Dūmoj.) Bet jo jys nasaloboj, tad ari maņ nav vērts saisteit sev golvu ar taidu ... Maņ byus jōnūdzeivoj sovu syurū dzeiveiti vīnai. Taida jau laime kai vysom bōrinem. (Dzīd.)

Syura dzeive bōrimei bez mameņas dzeivojūt;

Aizmērst rodi, tautu dāli, dzērd jei sevi izsmējūt.

Jōņs (īt īkšā): Tu, Mar, tik dzīdi un dzīdi, bet nazini kaida nalaime šudiņ nūtyka ar tovu Juri!

Mōra: Vai tad Jurs ir muns? Kaunīs, Jōņ, tai runōt. Ei lobōk tū pastōsti kaidai politikai. vai Agacijai, Klimcei...

Jōņs: Nu, Mōr, nasalīdz, gon jau ari tu grybātu Juram tikt par sīvu!

Mōra: Nu sōkuma gon tai dūmōju, bet ņyu pōrdūmōju un mainēju sovu lāmumu: Jyus, puiši, ņyu asot palykuši ļauni. Pat jau karojit pret Dīvu. Bet nu tūs cylvāku, kuri izsmej svātumu, lobu veiru nav, tōpēc nūlēmu pavysam pi veira naīt.

Jōņs: Nav jau visi puiši taidi kai Jurs...

Mōra: Bet kas ar jū šudiņ nūtyka?... Jys ņyu taidš sovaids!...

Jōņs: Raug, jys ir progresivai apvīneibai jēmīs par agitatoru, kura jam moksoj lelu naudu.

Mōra: Bet soki, kas šudiņ ar jū nūtyka?

Jōņs: Tū dreizi poša redzēsi. Jū šudiņ uz tērga apmatōja ar sapyvušom ūlom un zōperim!

Mōra: Kōpēc jū tai gūdynōja ar ūlom?

Jōņs (smīdamīs): Tagad vysur progress, pat uz tērga laukumu ūlu leits... Tū jam izdareja par ticeibas pīzūbōšonu.

Mōra: Un labi padareja! Raug, pats nikod uz bazneicu nastaigōja un ņyu umai palyka par taidu atlaidu mīļōtōju.

Jōņs: Tev, Mōr, gon nikaida lobuma, jo byns jōmozgoj mēteļš.

Mōra: Izmozgōš Joseļš vai tei politika, kas maņ par tū!

IV skots. (Tī poši un Jurs.)

Jurs: Ka visi valni jūs parautu par taidu nagūdu!...

Jōņs: Tūs tokš nav! Tu pats šudiņ runōji, ka naasams nikō. (Smejās.) Nu, brōļ, gon pamateigi tevi nūsmērēja. Pat maņ beja tevis žāl.

Jurs (dusmeigs rōda mēteļi): Vyss kai ir ar ūlom.

Mōra: Loba moksas! Par šytū olgu tu laikam runōji?! Nikas var jau braukōt pa atlaidom. Dažim cylvākim nav ūlu kū apēst, bet te vyss mēteļš ūloknī. (Smejās.) Laikam tei politika tevi tai uzjēme?

Jurs (dusmeigi): Klusi! cytaidi nūžņaugšu! Turi muti!

Jōņš: Bet lobs omots, ka jū vilki, visi gūdynoj, pat ūlas uz placim leist. (Smejās. Īt Jezups.)

V skots. (Tī poši un Jezups.)

Jezups: Kas te par trūksni un prīcu, ka tik jautri smīkli?

Jurs: Kam smīkli, bet man dusmes un osoras!

Jōņs: Vai tu, Jezup, naredzeji, kas šudiņ ar Juri nūtyka?

Jezups: Redzēju, bet jys pats beja vaineigs.

Mōra (rōda mēteļi): Vyss ūloknī. (Visi smejas.)

Jurs (dusmeigi staigoj): Pa valnim tū politiku. Vairōk ni nu vītas nabraukšu. Vai tad var ar tim mežūnim runōt?

Jezups: Es tev, brōleit, saceju, ka ar tū politiku īkrissi nalaimē. Patīši, kū jyus ar tū bazneickungu pīzūbošonu panōksit? It nikō, tikai sev nagūdu! Jo vēļ jyus nabyutu aizkāruši ticeibu, tad nu gon ...

Jōņs: Bet kai tu, Jezup, dūmoj, vai tad tai vīgli tikt ministrūs, taidā gūdā. Jōbyun uzcīteigam. Tokš ari Leiputrijā varūt tikt tikai pēc skōbas putras jyuras izstrēbšonas un bīzas putras kolna izēsšonas, bet ministrūs pēc ulokņa ...

Jezups: Jureit, brōleit, dūd mīru tai agitacijai. Visi tevi pīzūboj. Pat mums kauns jōredz caur tevim. Raug, vysu sādžu pīzūboj dēļ tevis vīna!

Jurs: Teišam patīseibu, Jezup, tu runoj. Lobōk mīreigi strōdōt sovu zemeiti un naticēt tim dažaidim mitingu ļaudim. Tys ir vysugudrōkais ceļš. (Īt zāns.)

VI skots. (Tī poši un zāns.)

Zāns: Lyudzu, Kurma kungs, jums vēstule!

Jurs: Kas tū maņ syuta?

Zāns: Raibūs Madaļa!

Jurs: Kū tad jei roksta?

Zāns: Es gon tō nazynu!... Sveiki. (Izīt.)

Mōra (sōnim): Čyuska, nalik mīrā!

Jurs: Laikam ar šū dīnu byušu art Madali zaudējis.) (Plēš vēstuili, losa, tad par breiteņu bolsā.) Taču ir jōpōrlosa visim: «Lūti gūdōtais Kurma kungs. Leidz šam laikam es tevi mīļōju gon un cīnēju, bet kad šudiņ redzēju un dzērdēju kai tevi visi pīzūbōja un nūmātōja ar sapyvušom ūlom, tu paliki maņ rībeigs... Es pat nagrybu uz tevim vērtīs. Maņ byutu myužeigs kauns palikt par tovu sīvu. Par Jura Kurma sīvu, kurs baudeja ūlokņa leitu. Tu tagad esi leidzeigs nasukōtam cērciņam, tōpēc vairōk myusu mōjā ni ar kōju naīsker. Pi tō vēļ paziņōju, ka maņ ir daudzi dailōks un gudrōks jauneklis, kurs lyudz munas rūkas. Raibūs Madaļa.»

Jurs: Raug, kai? pat Madaļa mani pīzūboj!.. Nu, labi, bet vai vālōk nanūžālōs?!

Jōņs: Redzi kū tev sagatavōja agitacija.

Jurs: Šitei bāda ir nīka bāda... Tys maņ par lobu, jo ņyu izzynōju, ka Madaļa pavysam nav mani mīļōjuse un maņ jei nabyutu loba sīva. Bet ņyu, raug, teišam jai par speiti izalobōšu nu šytō vysa, tad Madaļa vālōk ryugti nūžālōs. Meitu ir pīteikuši. Vai gon bez Madaļas sīvas nadabōšu. (Mōra izīt.)

Jezups: Zini, Juri, kōdēļ tev pa pasauli braukōt un jimt kaidu nazynomu. Maņ līkās, tu lūti labi esi pazinis Mōru, kura, dzeivojūt pi tevis ir sovu gūdu sorgōjuse un ryupeigi strōdōjuse. Vai tu lobōku strōdneicu par Mōru atrassi?

Jurs: Es jōs nimoz nasmōdeju, jei ir krītna strōdneica un saimineica, bet jei tokš bōrine un nabadzeiga.

Jezups: Raug, brōli, ar sīvas montu bogots un laimeigs ari nabyusi. Meklej un jem sev sīvu, bet nameklej un najem monta.

Jurs: Ir jau skaidrō patīseiba, kū runoj... Bet... nu laikam ņyu ari Mōra nūraideis munu byldynōjumu. Ir jōs jōpavaicoj...

Jōņs: Es tyuleņ jū pasaukšu. (Izīt.)

Jezups: Un redzeisi, ka vālōk nanūžālōsi. (Īt Mōra ar Jōni.)

Mōra: Kōdēļ mani šur saucit, maņ jōit uz dorbu? ...

Jurs: Mōreņ! es zynu, ka tu mani mīļōj... Tu tō nūlīgt navar ... Jo tu manis naatraidi, tod es tev šudiņ dūdu gūda vōrdu pi licinīkim ... un tys ... ir jō pīkrissi, tod mes obi precēsīmēs... Voi byusi mīrā?

Mōra (kauneigi): Nazynu kū atbīldēt?... Bet voi tu lobōsi sovu dzeivi? Voi napīzūbōsi ticeibas?... Vai pōrstosi braukōt pa tērgim un atlaidom ar tū politiku? ...

Jurs: Jā, es tū tev piļneigi apsūlu!

Mōra: Tod es... es.. Nu labi, lai nūteik tai!

Jōņs (smīdamīs): Ei, Mōr, cik tod seņ sacēji, ka ni pi vīna naīsi? Tai tom meitom ņyu var gon ticēt. Vīnā stuņdē divi pīktdīņas...

Mōra: Nu, tū breidi es nazynōju, vai Jurs lobōs sovu dzeivi.

Jezups: Gon ir runōt! Kas tur beja, lai nūteik, bet tu Juri meklej buteļu ... Kad jan aizdzereibas, tod aizdzereibas ... Ir labi jōnūtur! ...

Jurs (prīceigi): Mōreņ! Meklej sīra, maņ buteles ir ... Dzersim aizdzereibas un reitu uz roksta.

A i z k o r s.